
shrImUkapa nchashatI

श्रीमूकुपञ्चशती

Document Information

Text title : shrImUkapanchashatI

File name : shrImUka500.itx

Category : shataka, devii, otherforms, devI, panchashatI

Location : doc_devii

Author : mUka mahAkavi

Transliterated by : Sridhar Seshagiri sridhar.seshagiri at gmail.com

Proofread by : Sridhar Seshagiri sridhar.seshagiri at gmail.com

Latest update : January 6, 2003, March 10, 2013

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

shrImUkapa nchashatI

श्रीमूकपञ्चशती

माता भरकतश्यामा मातङ्गी मद्यशाविनी ।

कुर्यात् कटाक्षं कल्याणी कदम्बवनवासिनी ॥

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीचन्द्रमौलीश्वराय नमः ॥

॥ श्रीकारणपरचिद्रूपायै नमः ॥

श्रीमूकमडाकविप्राणीता

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमूकपञ्चशती ॥

श्रीकामाक्षीपरदेवतायाः पादारविन्दयोः

भक्तिभरेण समर्पितम् ॥

आर्यामेव विभावयन्मनसि यः पादारविन्दं पुरः

पश्यन्नारभते स्तुतिं स नियतं लब्ध्वा कटाक्षच्छविम् ।

कामाक्ष्या मृदुलस्मितांशुलहरीज्योत्स्नावयस्थान्विता-

मारोहत्यपवर्गसौधवलभीमानन्दवीथीमयीम् ॥

[मन्दस्मित १०१]

श्रीमत्परमहंसपरिप्राजकाचार्यवर्य श्रीकामकोटिपीठाधीश्वर-

जगद्गुरु श्रीमत् यन्द्रशेभरेन्द्रसरस्वती श्रीपादानां

श्रीमुपेन समद्भासिता

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीयन्द्रमौलीश्वर ॥

मुद्रा

स्वस्ति श्रीमदभिलभूमण्डलालंकार-त्रयस्त्रिंशत्कोटि-

देवतासेवित श्रीकामाक्षीदेवीसनाथ-श्रीभरेकामनाथ-

श्रीमहादेवीसनाथ-श्रीहस्तिनिरिनाथ-साक्षात्कारपरम-

अधिष्ठानसत्यव्रतनामाङ्कित-काञ्चीदिव्यक्षेत्रे शारदा-

मठसुस्थितानाम्, अतुलितसुधारसमाधुर्यकमलासनकामिनी-

धम्मिल्ल समुल्लमल्लिकामालिकाभिष्यन्दमकरन्दजरी-

सौवस्तिकवाङ्निगुम्भविशृम्भमाणानन्दतुन्दितमण्डीषि-

मण्डलानाम्, अनवरताद्वैतविद्याविनोदरसिकानाम्,

निरन्तरालंकृतीकृतशान्तिदान्तिभूम्नाम्, सकलभुवन-

यङ्प्रतिष्ठापक श्रीयङ्प्रतिष्ठाविभ्यातयशोऽलंकृतानाम्,

નિખિલપાષણ્ડષણ્ડકણ્ડકોદ્ધાટનેન વિશદીકૃતવેદવેદાન્ત-
 માર્ગણમતપ્રતિષ્ઠાપકાચાર્યાણામ્, શ્રીમત્પરમહંસપરિવ્રાજક-
 આચાર્યવર્ય-શ્રીજગદ્ગુરુ શ્રીમચ્છંકરભગવત્પાદાચાર્યાણામ્
 અધિષ્ઠાને સિંહાસનાભિષિક્ત શ્રીમન્મહાદેવેન્દ્રસરસ્વતી-
 સંયમીન્દ્રાણામ્, અન્તેવાસિવર્ય શ્રીમચ્ચન્દ્રશેખરેન્દ્રસરસ્વતી
 શ્રીપાદૈઃ ।

ક્રિયતે નારાયણસ્મૃતિઃ

તત્રભવાન્ મૂક ઇતિ સુપ્રસિદ્ધઃ મહાકવિશિરોમણિઃ
 શ્રીકામાક્ષીદેવીકરુણાકટાક્ષતરઙ્ગિતપુણ્યકવિતારસપૂરઃ
 'મૂકપચ્ચશતી' ઇતિ કર્તુર્નામ્ના પ્રસિદ્ધમિમં લોકોત્તરં
 ગ્રન્થં પ્રણીય ભૂમણ્ડલેડનુત્તમં પુણ્યયશોવિશેષં શાશ્વતીં
 પરાનન્દાનુભૂતિ ચ લબ્ધવાનિતિ સુવિદિતમેવ । સ્તોત્રરત્ને
 ચાસ્મિન્ કાચ્ચીમધ્યગત કામકોટિપીઠાધિષ્ઠાત્રીમ્
 ઇન્દુમૌલેશ્વર્યરૂપાં શ્રીકામાક્ષીં પરદેવતામ્,
 આરૂઢયૌવનાટોપા, તરુણિમસર્વસ્વં, નિત્યતરુણી,
 લાવણ્યામૃતતરઙ્ગમાલા, વિભ્રમસમવાયસારસન્નાહા,
 શ્ૃંગારાદ્વૈતતન્ત્રસિદ્ધાન્તં, મીનધ્વજતન્ત્રપરમતાત્પર્યં
 કન્દર્પસૂતિકાપાઙ્ગી, મનસિજસામ્રાજ્યગર્વબીજં,
 પુષ્પાયુધવીર્યસરસપરિપાટી, મદનાગમસમયદીક્ષિત-
 કટાક્ષા, કુસુમશરગર્વસમ્પલ્લોશગૃહમ્, અનઙ્ગબ્રહ્મતત્ત્વ-
 બોધસિરા, પચ્ચશરશાસ્ત્રબોધનપરમાચાર્યદૃષ્ટિપાતા
 ઇત્યાદિરૂપેણ વર્ણયન્ પુનઃ લાવણ્યમૃતપરકાષ્ઠાભૂતાં
 તામેવ પરદેવતાં, કારણપરચિદ્રૂપા, કૈવલ્યાનન્દકન્દઃ,
 આમ્નાયરહસ્યમ્, ઉપનિષદરવિન્દકુહરમધુધારા,
 વાઙ્મનોડતીતા, આનન્દાદ્વૈતકન્દલી, મુક્તિબીજમ્,
 આગમસલ્લાપસારયાચાર્ય્યં, બોધામૃતવીચી, અભિદાકૃતિઃ,
 ઐકાત્મ્યપ્રકૃતિઃ, નિગમવચસ્સિદ્ધાન્તઃ, ગુરુમૂર્તિઃ, ઇત્યેવં-
 રૂપેણ સાક્ષત્કુર્વન્ યૌવનશ્ૃંગારાદિવિષયરસાનુભવ-
 સામગ્રીં જ્ઞાનવૈરાગ્યાદિબ્રહ્માનન્દાનુભવસામગ્રીત્વેન
 સમ્પાદયન્ -

" शिव शिव पश्यन्ति समं श्रीकामाक्षीकटाक्षिताः पुरुषाः ।
 विपिनं भवनममित्रं मित्रं लोष्टे य युवतिभिम्बोष्ठम् ॥
 एति परदेवतानुग्रहकृलीभूतां परवैराग्यकाष्ठां प्रकटयति ।
 [आर्या ४८]

पद्मपञ्चशतकात्मकेऽत्र ग्रन्थे शतकानां या आनुपूर्वी
 तस्यामयं विशेषो दृश्यते । यथा कश्चन शिशुः यक्षुरादि
 छन्द्यप्रागल्भ्याविर्भावात्पूर्वं मनोवृत्तिमात्रेण कलयति
 स्वेप्सितम् ; अेवमार्याशतके भक्तशिषोः मनः प्रवृत्तिम्
 अम्बिकायाः स्वरूपानुसन्धानपटीयसीं सम्पादयति
 कविपुङ्गवः ; अथमाशयः -

" अन्तरपि बहिरपि त्वं जन्तुततेरन्तकान्तकृदुन्ते ।
 चिन्तितसन्तानवतां सन्ततमपि तन्तनीषि मळिमानम् ॥
 एति श्लोकेन सूचितः ॥ [आर्या ८८]

द्वितीयशतके तावत् यथा किञ्चित्प्रवृद्धग्रहणशक्तिः
 बालकः भ्रान्तिके विद्यमानस्य वस्तुनः दर्शन-
 स्पर्शनादिभिः आह्लादमधिगच्छति तद्गतं भक्तबालकः
 अत्यन्तमधोभागे विद्यमानस्य स्वस्थान्तिकत्वेनैव
 जगन्मातुः निरन्तरध्यानकृलीभूत पादारविन्दं दर्शन-
 आनन्दमनुभवतीत्यथमाशयः -

" मरालीनां यानाभ्यसनकलनामूलगुरवे
 दरिद्राणां त्राण्यतिकरसुरोद्यानतरवे ।
 तमस्काण्डप्रौढिप्रकटनतिरस्कारपटवे
 जनोऽयं कामाक्ष्याश्चरणनिनाय स्पृहयते ॥
 एति श्लोकेन सूचितः ॥ [पादारविन्द ३]

यथा मनसः ज्ञानेन्द्रियाणां य स्फूर्त्यनन्तरमेव
 वाक्प्रसरति, तथैव आर्यापादारविन्दशतकयोस्नन्तरं
 स्वप्नेमास्पदं वस्तु निरर्गलं स्तोतुमारभते -

" पाण्डित्यं परमेश्वरि स्तुतिविधौ नैवाश्रयन्ते गिरां
 वैरिञ्चान्यपि गुम्फनानि विगलद्गर्वाणि शर्वाणि ते ।
 स्तोतुं त्वां परिकुल्लनीलनलिनश्यामाक्षि कामाक्षि मां

વાચાલીકુરુતે તથાપિ નિતરાં ત્વત્પાદસેવાદરઃ ॥
 ઇતાદિના સ્તુતિશતકેન । [સ્તુતિ ૧]

લૌકિકાવિદ્યાદિષુ કુશલઃ કશ્ચન યથા લૌકિકસમ્પદઃ
 પ્રામુર્ખહો ભવતિ તદ્ભૂત્ પૂર્વકૃતસ્તુતિકૃલત્વેન ભક્તઃ
 અભ્બિકાયાઃ કટાક્ષવિશેષમધિગમ્ય પરસંવિદનુભૂત્ય-
 ઉચિતતેજઃપુષ્ટ્યાદિપાત્રં ભવતીત્યયમાશયઃ-

॥ અસ્તં ક્ષણાન્નયતુ મે પરિતાપસૂર્ય-

માનન્દ્યન્દ્રમસમાનયતાં પ્રકાશમ્ ।

કાલાન્ધકારસુષમાં કલયન્ દિગન્તે

કામાક્ષિ કોમલકટાક્ષનિશાગમસ્તે ॥

ઇત્યાદિભિર્વર્ણનૈઃ કટાક્ષશતકે સૂચિતઃ ॥ [કટાક્ષ ૬]

યથા લૌકિકસમ્પત્સામ્પૂર્ણઃ કશ્ચન સમગ્રયૌવનઃ
 લૌકિકશર્કુગારસુખાનુભવાય પાત્રં ભવતિ, તદ્ભૂત્
 દેવ્યાઃ પરમાનુગ્રહપાત્રીભૂતઃ તદીયમન્દસ્મિત-
 ચન્દ્રિકાસનાથઃ આનન્દ્યન્દ્ર ઇવ અલૌકિક-
 નિરતિશયાનન્દાનુભવાત્મકઃ પ્રકાશત ઇતિ
 અમૂમેવ ભાવપ્રણાલિકાં મહાકવિઃ સ્વયમેવ
 પચ્ચશતીપુર્તિમ્પદ્યેન આવિષ્યકરોતિ । યથા -

॥ આર્યામેવ વિભાવયન્મનસિ યઃ પાદારવિન્દં પુરઃ

પશ્યન્નારભતે સ્તુતિં સ નિયતં લબ્ધ્વા કટાક્ષચ્છવિમ્ ।

કામાક્ષ્યા મૃદુલસ્મિતાંશુલહરીજયોત્સ્નાવયસ્યાન્વિતા-

મારોહત્યપવર્ગસૌધવલભીમાનન્દવીચીમચીમ્ ॥

ઇતિ । [મન્દસ્મિત ૧૦૧]

અસ્થા લોકોત્તરાયાઃ સ્તુતેઃ પઠનમાત્રેણ તત્ક્ષણે

મહાકવિનાડમુના અન્તતઃ પરદેવતયૈવ વા

ઐકાત્યમનુભવતીવ સાધકઃ ।

તદિદં ગ્રન્થરત્નં દ્રાવિડભાષામયાર્થાનુવાદ-

સહિતમચિરાદેવ મહતા પરિશ્રમેણ ભક્તિભરેણ

મુદ્રાપ્ય શ્રી કામાક્ષી દેવી કુમ્ભાભિષેક શુભ-

મુહૂર્ત એવ ઉપહારીકૃતવતે, મુદ્રાપણાદિવિષયે પરમં

साहाय्यमायरितवद्भयः, तद्ग्रन्थपठितृष्यश्च
भक्तपुङ्गवेभ्यः श्रीकामाक्षीकटाक्षाः समुल्ल-
सन्वित्याशास्महे ॥

॥ धृति नारायणस्मृतिः ॥

॥ आर्याशतकम् ॥

कारणपरचिद्रूपा काञ्चीपुरसीम्नि कामपीठगता ।
कायन विहरति करुणा काश्मीरस्तभकडोमलाङ्गलता ॥ १ ॥
कंथन काञ्चीनिलयं करधृतकोटएडभाणसृष्टिपाशम् ।
कठिनस्तनभरनम्रं कैवल्यानन्दकन्दमवलम्बे ॥ २ ॥
चिन्तितकृलपरिपोषणचिन्तामणिरैव काञ्चिनिलया मे ।
चिरतरसुचरितसुलभा चित्तं शिशिरयतु चित्सुभाधारा ॥ ३ ॥
कुटिलकथं कठिनकुथं कुन्दस्मितकान्ति कुङ्कुमखण्डम् ।
कुरुते विहृतिं काञ्च्यां कुलपर्वतसार्वभौमसर्वस्वम् ॥ ४ ॥
पञ्चशरशास्त्रभोधनपरमाचार्येण दृष्टिपातेन ।
काञ्चीसीम्नि कुमारी कायन मोडयति कामजैतारम् ॥ ५ ॥
परया काञ्चीपुरया पर्वतपर्यायपीनकुचभरया ।
परतन्ना वयमनया पङ्कजसम्रज्जभयारिलोचनया ॥ ६ ॥
अैश्वर्यमिन्दुमौलेरैकात्म्यप्रकृति काञ्चिमध्यगतम् ।
अैन्दवकिशोरशेभरमैदम्पर्यं यकास्ति निगमानाम् ॥ ७ ॥
श्रितकम्पसीमानं शिथिलितपरमशिवधैर्यमडिमानम् ।
कलये पटलिमानं कंथन कञ्चुकितभुवनभूमानम् ॥ ८ ॥
आदृतकाञ्चीनिलयमाद्यामाडुढयौवनाटोपाम् ।
आगमवतंसकलिकामानन्दद्वैतकन्दलीं वन्दे ॥ ९ ॥

तुङ्गाभिरामकुचभरशृङ्गारितमाश्रयामि काञ्चिगतम् ।
 गङ्गाधरपरतन्त्रं शृङ्गाराद्वैततन्त्रसिद्धान्तम् ॥ १० ॥
 काञ्चीरत्नविभूषां कामपि कन्दर्पसूतिकापाङ्गीम् ।
 परमां कलामुपासे परशिववामाङ्गुपीठिकासीनाम् ॥ ११ ॥
 कम्पातीयराज्ञां करुणाकोरकितदृष्टिपातानाम् ।
 केलीवनं मनो मे केषाञ्चिद्भवतु चिद्धिलासानाम् ॥ १२ ॥
 आम्रतरुमूलवसतेरादिमपुरुषस्य नयनपीयूषम् ।
 आरब्धयौवनोत्सवमाम्नायरुडस्यमन्तरवलम्बे ॥ १३ ॥
 अधिकाञ्चि परमयोगिभिरादिमपरपीठसीम्नि दृश्येन ।
 अनुबद्धं मम मानसमरुणिमसर्वस्वसम्प्रदायेन ॥ १४ ॥
 अङ्कितशंकरदेडामङ्कुरितोरुजकङ्कणश्लेषैः ।
 अधिकाञ्चि नित्यतरुणीमद्राक्षं काञ्चिद्वृत्तां बालाम् ॥ १५ ॥
 मधुरधनुषा महीधरजनुषा नन्दामि सुरभिभाणजुषा ।
 सिद्धपुषा काञ्चिपुरे केलिजुषा बन्धुज्जवकान्तिमुषा ॥ १६ ॥
 मधुरस्मितेन रमते मांसलकुचभारमन्दगमनेन ।
 मध्येकाञ्चि मनो मे मनसिजसाम्राज्यगर्वबीजेन ॥ १७ ॥
 धरणिमयीं तरणिमयीं पवनमयीं गगनदहनडोतुमयीम् ।
 अम्बुमयीमिन्दुमयीमम्बामनुकम्पमादिमामीक्षे ॥ १८ ॥
 लीनस्थिति मुनिवृद्धये ध्यानस्तिमितं तपस्यदुपकम्पम् ।
 पीनस्तनभरमीडे मीनध्वजतन्त्रपरमतात्पर्यम् ॥ १९ ॥
 श्वेता मन्थरुडसिते शाता मध्ये य वाङ्मनोऽतीता ।
 शीता लोचनपाते स्त्रीता कुचसीम्नि शाश्वती माता ॥ २० ॥
 पुरतः कदा न करवै पुरवैरिविर्मर्दपुलकिताङ्गलताम् ।
 पुनर्ती काञ्चीदृशं पुष्पायुधवीर्यसरसपरिपाटीम् ॥ २१ ॥
 पुण्या काऽपि पुरन्त्री पुङ्गुभितकन्दर्पसम्पदा वपुषा ।
 पुलिनयरी कम्पायाः पुरमथनं पुलकनियुलितं कुरुते ॥ २२ ॥
 तनिमाद्वैतवलज्ञं तरुणारुणसम्प्रदायतनुलेषम् ।
 तटसीमनि कम्पायास्तरुणिमसर्वस्वमाद्यमद्राक्षम् ॥ २३ ॥

पौष्टिककर्मविपाकं पौष्पशरं सविधरीम्नि कम्पायाः ।
 अद्राक्षमात्तयौवनमभ्युद्यं कश्चिदर्थशशिमौलैः ॥ २४ ॥
 संश्रितकाञ्चीदेशे सरसिजदौर्भाग्यजत्रदुत्तसे ।
 संविन्मये विलीये सारस्वतपुरुषकारसाम्राज्ये ॥ २५ ॥
 मोदितमधुकरविशिभं स्वादिमसमुदायसारकोट्टम् ।
 आदृतकाञ्चीभेलनमादिममारुण्यभेदमाकलये ॥ २६ ॥
 उररीकृतकाञ्चिपुरीमुपनिषदरविन्दकुडरमधुधाराम् ।
 उन्नम्रस्तनकलशीमुत्सवलडरीमुपास्मले शम्भोः ॥ २७ ॥
 ओलशिशुदीर्घलोचनमेनःपरिपन्थि सन्ततं भजताम् ।
 अेकाम्रनाथञ्जितमेवम्पददूरमेकमवलम्बे ॥ २८ ॥
 स्मयमानमुभं काञ्चीभयमानं कमपि देवताभेदम् ।
 द्यमानं वीक्ष्य मुदुर्वयमानन्टामृताम्बुधौ मत्राः ॥ २९ ॥
 कुतुकञ्चुषि काञ्चिदेशे कुमुदतपोराशिपाकशेभरिते ।
 कुरुते मनोविडारं कुलगिरिपरिभृढकुलैकमण्डिपी ॥ ३० ॥
 वीक्षेमळि काञ्चिपुरे विपुलस्तनकलशगरिमपरवशितम् ।
 विद्रुमसड्यरदेडं विभ्रमसमवायसारसत्राडम् ॥ ३१ ॥
 कुरुविन्दगोत्रगात्रं कूलयरं कमपि नौमि कम्पायाः ।
 कूलकषकुयकुम्भं कुसुमायुधवीर्यसारसंरम्भम् ॥ ३२ ॥
 कुडूमलितकुयकिशोरैः कुर्वाणैः काञ्चिदेशसौडार्दम् ।
 कुडुमशोणैर्निश्चितं कुशलपथं शम्भुसुकृतसम्भारैः ॥ ३३ ॥
 अङ्घ्रितकयेन केनश्चिद्वन्धंकरणौषधेन कमलानाम् ।
 अन्तःपुरेण शम्भोरलंकिया काऽपि कल्प्यते काञ्च्याम् ॥ ३४ ॥
 उरीकरोमि सन्ततमूष्मलङ्गालेन ललितं पुंसा ।
 उपकम्पमुञ्चितभेलनमुर्वीधरवंशसम्पदुन्मेषम् ॥ ३५ ॥
 अङ्कुरितस्तनकोरकमङ्गुलंकारमेकयूतपतेः ।
 आलोकैमळि कोमलमागमसंलापसारयाथार्थ्यम् ॥ ३६ ॥
 पुञ्जितकरुणामुदञ्चितशिञ्जितमण्डिकाञ्चि किमपि काञ्चिपुरे ।

मञ्जरितमृदुलडासं पिञ्जरतनुरुचि पिनाडिमूलधनम् ॥ ३७ ॥

लोललुङ्घयोऽस्ति शम्भोर्लोचनयुगलेन लेख्यमानायाम् ।

ललितपरमशिवायां लावण्यामृततरङ्गमालायाम् ॥ ३८ ॥

मधुकरसडयरचिडुरैर्मदनगामसमयदीक्षितकटाक्षैः ।

मण्डितकम्पातीरैर्मङ्गलकन्दैर्ममास्तु साङ्गथम् ॥ ३९ ॥

वदनारविन्दवक्षोवामाङ्कुतटीवशंवदीभूता ।

पूरुषत्रितये त्रेधा पुरन्निरुपा त्वमेव कामाक्षि ॥ ४० ॥

आधाकरीं भवाभ्येराधाराधम्बुजेषु विचरन्तीम् ।

आधारीकृतकाञ्ची ओधामृतवीचिमेव विमृशामः ॥ ४१ ॥

कलयाम्यन्तः शशधरकलयाऽङ्कितमौलिममलचिद्रलयाम् ।

अलयामागमपीठीनिलयां वलयङ्कुसुन्दरीमम्बाम् ॥ ४२ ॥

शर्वाद्विपरमसाधकगुर्वानीताय कामपीठजुषे ।

सर्वाद्वितये शोणिमगर्वायास्मै समर्थते लुङ्घयम् ॥ ४३ ॥

समया सान्ध्यमयूषैः समया बुद्ध्या सदैव शीलितया ।

उभया काञ्चीरतया न मया लभ्यते किं नु तादात्म्यम् ॥ ४४ ॥

जन्तोस्तव पदपूजनसन्तोषतरङ्गितस्य कामाक्षि ।

वन्द्यो यदि भवति पुनः सिन्धोरम्भस्सु भम्भमीति शिला ॥ ४५ ॥

कुण्डलि कुमारि कुटिले यण्डे यरायरसवित्रि यामुण्डे ।

गुण्डिनि गुडारिणि गुण्ड्ये गुरुमूर्ते त्वां नमामि कामाक्षि ॥ ४६ ॥

अभिदाकृतिर्भिदाकृतिरधिदाकृतिरपि यिदाकृतिर्मातः ।

अनलन्ता त्वमलन्ता भ्रमयसि कामाक्षि शाश्वती विश्वम् ॥ ४७ ॥

शिव शिव पश्यन्ति समं श्रीकामाक्षीकटाक्षिताः पुरुषाः ।

विपिनं भवनममित्रं मित्रं लोष्टे य युवतिभिम्बोष्ठम् ॥ ४८ ॥

कामपरिपन्थिकामिनि कामेश्वरि कामपीठमध्यगते ।

कामदुघा भव कमले कामकले कामकोटि कामाक्षि ॥ ४९ ॥

मध्येलुङ्घयं मध्येनिटिलं मध्येशिरोऽपि वास्तव्याम् ।

यण्डकरशङ्ककार्मुकयन्द्रसमाभां नमामि कामाक्षीम् ॥ ५० ॥

अधिकाञ्चि डेलिलोवैरभिलागमयन्त्रतन्त्रमयैः ।
 अतिशीतं मम मानसमसमशरद्रोडिञ्जुवनोपायैः ॥ ५१ ॥
 नन्दति मम हृदि कायन मन्दिरयन्ता निरन्तरं काञ्चीम् ।
 छन्दुरविमण्डलकुया भिन्दुवियन्नाष्टपरिणता तरुणी ॥ ५२ ॥
 शम्भालतासवर्णं सम्पाद्यितुं भवज्वरचिकित्साम् ।
 विम्बामि मनसि किञ्चन कम्पातटरोडि सिद्धभैषज्यम् ॥ ५३ ॥
 अनुमितकुचकाठिन्यामधिवक्षःपीठमङ्गजन्मरिपोः ।
 आनन्ददां भजे तामानङ्गब्रह्मतत्वबोधसिराम् ॥ ५४ ॥
 औक्षिषि पाशाङ्कुशधरडस्तान्तं विस्मयार्धवृत्तान्तम् ।
 अधिकाञ्चि निगमवायां सिद्धान्तं शूलपाणिशुद्धान्तम् ॥ ५५ ॥
 आछितविलासभङ्गीमाब्रह्मस्तम्भशिल्पकल्पनया ।
 आश्रितकाञ्चीमतुलामाद्यां विस्कूर्तिमाद्रिये विद्याम् ॥ ५६ ॥
 मूकोऽपि जटिलदुर्गातिशोकोऽपि स्मरति यः क्षणं भवतीम् ।
 अेको भवति स जन्तुर्लोकोत्तरकीर्तिरेव कामाक्षि ॥ ५७ ॥
 पञ्चदशवर्णरूपं कञ्चन काञ्चीविडारधौरेयम् ।
 पञ्चशरीयं शम्भोर्वञ्चनवैद्यमूलमवलम्बे ॥ ५८ ॥
 परिणतिमतीं यतुर्धा पदवीं सुधियां समेत्य सौषुम्नीम् ।
 पञ्चाशद्वर्णकल्पितमदशिल्पां त्वां नमामि कामाक्षि ॥ ५९ ॥
 आदिक्षन्मम गुरुराडादिक्षान्ताक्षरात्मिकां विद्याम् ।
 स्वादिष्ठयापदण्डां नेदिष्ठामेव कामपीठगताम् ॥ ६० ॥
 तुष्यामि उर्षितस्मरशासनया काञ्चिपुरकृतासनया ।
 स्वासनया सकलजगद्भासनया कलितशम्भरासनया ॥ ६१ ॥
 प्रेमवती कम्पायां स्थेमवती यतिमनस्सु भूमवती ।
 सामवती नित्यगिरा सोमवती शिरसि भाति उमवती ॥ ६२ ॥
 कौतुकिना कम्पायां कौसुमयापेन कीलितेनान्तः ।
 कुलदैवतेन मडता कुञ्जलमुद्रां धुनोतु नःप्रतिभा ॥ ६३ ॥
 यूना केनापि मिलद्देहा स्वाहासहायतिलकेन ।
 सडकारमूलदेशे संविद्रूपा कुटुम्बिनी रमते ॥ ६४ ॥

कुसुमशरगर्वसम्पत्केशगृहं भाति काञ्चिद्वेशगतम् ।
 स्थापितमस्मिन्कथमपि गोपितमन्तर्भया मनोरत्नम् ॥ ६५ ॥
 दग्धषडध्वारण्यं दरदलितकुसुम्भसम्भृतारुण्यम् ।
 कलये नवतारुण्यं कम्पातटसीम्नि किमपि कारुण्यम् ॥ ६६ ॥
 अधिकाञ्चि वधमानामतुलां करवाणि पारणामक्षणेः ।
 आनन्दपाकभेदामरुणिमपरिणामगर्वपल्लविताम् ॥ ६७ ॥
 बाणसृष्टिपाशकार्मुकपाणिममुं कमपि कामपीठगतम् ।
 ओषधरकोणयूडं शोणिमपरिपाकभेदमाकलये ॥ ६८ ॥
 किं वा क्वलति ममान्यौर्भिम्बाधरयुग्मिमन्दसासमुषी ।
 सम्बाधकरी तमसामम्बा जागर्ति मनसि कामाक्षी ॥ ६९ ॥
 मञ्चे सदाशिवमये परिशिवमयललितपौष्पपर्यङ्कु ।
 अधियुक्तमध्यमास्ते कामाक्षी नाम किमपि मम भाग्यम् ॥ ७० ॥
 रक्ष्योऽस्मि कामपीठीवासिकया धनकृपाम्बुराशिकया ।
 श्रुतियुवतिकुन्तलीमणिमालिकया तुलिनशैलबालिकया ॥ ७१ ॥
 लीये पुरउरजाये माये तव तरुणपल्लवच्छाये ।
 यरणे चन्द्राभरणे काञ्चीशरणे नतार्तिसंहरणे ॥ ७२ ॥
 मूर्तिमति मुक्तिभीजे मूर्ध्नि स्तब्धकितयकोरसाम्राज्ये ।
 मोहितकम्पाकूले मुहुर्मुहुर्मनसि मुमुष्टिषाऽस्माकम् ॥ ७३ ॥
 वेदमयीं नादमयीं बिन्दुमयीं परपदोद्यद्विन्दुमयीम् ।
 मन्त्रमयीं तन्त्रमयीं प्रकृतिमयीं नौमि विश्वविकृतिमयीम् ॥ ७४ ॥
 पुरमथनपुण्यकोटी पुञ्जितकविलोकसूक्तिरसघाटी ।
 मनसि मम कामकोटी विहरतु करुणाविपाकपरिपाटी ॥ ७५ ॥
 कुटिलं यटुलं पृथुलं मृदुलं कथनयनजघनयरणेषु ।
 अवलोकितमवलम्बितमधिकम्पातटममेयमस्माभिः ॥ ७६ ॥
 प्रत्यङ्मुष्या दृष्टया प्रसाददीपाङ्कुरेण कामाक्ष्याः ।
 पश्यामि निस्तुलमडो पयेलिमं कमपि परशिवोल्लासम् ॥ ७७ ॥
 विधे विधातृविषये कात्यायनि कालि कामकोटिकले ।

भारति भैरवि भद्रे शाकिनि शाम्भवि शिवे स्तुवे भवतीम् ॥ ७८ ॥

मालिनि मलेश्यालिनि काञ्चीभेलिनि विपक्षकालिनि ते ।

शूलिनि विद्रुमशालिनि सुरजनपालिनि कपालिनि नमोऽस्तु ॥ ७९ ॥

देशिक धिति किं शङ्के तत्तादृक्तव नु तरुणिमोन्मेषः ।

कामाक्षि शूलपाणेः कामागमसमयदीक्षायाम् ॥ ८० ॥

वेतएडकुम्भऽम्भरवैतएिडककुचभरार्तमध्याय ।

कुङ्कुमरुथे नमस्यां शंकरनयनामृताय रथयामः ॥ ८१ ॥

अधिकान्चितमणिकान्चनकाञ्चीमधिकान्चि काञ्चिदद्राक्षम् ।

अवनतजनानुकम्पामनुकम्पाकूलमस्मदनुकूलाम् ॥ ८२ ॥

परिचितकम्पातीरं पर्वतराजन्यसुकृतसन्नाडम् ।

परगुरुकृपया वीक्षे परमशिवोत्सङ्गमङ्गलाभराणाम् ॥ ८३ ॥

दण्डमदनस्य शम्भोः प्रथीयसीं ब्रह्मथर्यवैदग्धीम् ।

तव देवि तरुणिमश्रीयतुरिमपाको न यक्षमे मातः ॥ ८४ ॥

मदजलतमालपत्रा वसनितपत्रा करादृतभानित्रा ।

विडरति पुलिन्दयोषा गुञ्जाभूषा कृष्णीन्द्रकृतवेषा ॥ ८५ ॥

अङ्गे शुकिनी गीते कौतुकिनी परिसरे य गायकिनी ।

जयसि सविधेऽम्भ भैरवमण्डलिनी श्रवसि शङ्खकुण्डलिनी ॥ ८६ ॥

प्रातजनतापवर्गा कृतभङ्गसर्गा ससिंउसंसर्गा ।

कामाक्षि मुदितभर्गा उतरिपुवर्गा त्वमेव सा दुर्गा ॥ ८७ ॥

श्रवणयलद्वेताण्डा समरोद्गण्डा धुतासुरशिषाण्डा ।

देवि कलितान्त्रषण्डा धृतनरमुण्डा त्वमेव यामुण्डा ॥ ८८ ॥

उर्वीधरेन्द्रकन्ये र्वीभरितेन भक्तपूरेण ।

गुर्वीमङ्किञ्चनार्ति भर्वीकुरुषे त्वमेव कामाक्षि ॥ ८९ ॥

ताडितरिपुपरिपीडनभयडरण निपुण्डलमुसला ।

डोऽपतिभीषणामुभी डीऽसि जगति त्वमेव कामाक्षि ॥ ९० ॥

स्मरमथनवरणलोला मन्मथडेलालिलासमणिशाला ।

कनकरुचिचौर्यशीला त्वमम्भ बाला कराञ्जधृतमाला ॥ ९१ ॥

विमलपटी कमलकुटी पुस्तकरुद्राक्षशस्तउस्तपुटी ।
 कामाक्षि पक्षमलाक्षी कलितविपञ्ची विभासि वैरिञ्ची ॥ ९२ ॥
 कुङ्कुमरुचिपिङ्गमसृङ्गपङ्किलमुण्डालिमण्डितं मातः ।
 श्रीकामाक्षि तदीयसङ्गमकलामन्दीभवत्कौतुकः
 जयति तव रुपधेयं जपपटपुस्तकवराभयकराब्जम् ॥ ९३ ॥
 कनकमण्डिकलितभूषां कालायसकलउशीलकान्तिकलाम् ।
 कामाक्षि शीलये त्वां कपालशूलाभिरामकरकमलाम् ॥ ९४ ॥
 लोळितिमपुञ्जमध्ये मोळितभुवने मुदा निरीक्षन्ते ।
 वदनं तव कुवयुगलं काञ्चीसीमां च डेडपि कामाक्षि ॥ ९५ ॥
 जलधिद्विगुणितडुतभडदिशादिनेश्वरकलाश्विनेयदलैः ।
 नलिनैर्मंडेशि गच्छसि सर्वोत्तरकरकमलदलममलम् ॥ ९६ ॥
 सत्कृतदृशिकयरणाः सभोजनिर्भाजयोगनिश्रेण्या ।
 अपवर्गसौधवलभीमारोढन्त्यम्भ डेडपि तव कृपया ॥ ९७ ॥
 अन्तरपि भडिरपि त्वं जन्तुततेरन्तकान्तकृदुन्ते ।
 चिन्तितसन्तानवतां सन्ततमपि तन्तनीषि मळिमानम् ॥ ९८ ॥
 कलमञ्जुलवागनुमितगलपञ्जरगतशुकग्रहौत्कण्ठयात् ।
 अम्भ रदनाम्भरं ते भिम्भकलं शम्भरारिणा न्यस्तम् ॥ ९९ ॥
 जय जय जगदम्भ शिवे जय जय कामाक्षि जय जयाद्रिसुते ।
 जय जय मडेशदयिते जय जय चिद्गनकौमुदीधारे ॥ १०० ॥
 आर्याशतकं भक्त्या पठतामार्याकटाक्षेण ।
 निस्सरति वदनकमलाद्वाणी पीयूषधोरणी द्विव्या ॥ १०१ ॥

आर्याशतकं सम्पूर्णम् ॥

॥ पादारविन्दशतकम् ॥

मडिभ्रः पन्थानं मदनपरिपन्थिप्रणयिनि
 प्रभुर्निर्णेतुं ते भवति यतमानोऽपि कतमः ।
 तथापि श्रीकाञ्चीविद्धतिरसिडे कोऽपि मनसो
 विपाकस्त्वत्पादस्तुतिविधिषु जल्पाक्यति माम् ॥ १ ॥

गलग्राही पौरन्दरपुरवनीपल्लवरुयां
 धृतपाथम्यानामरुणामुसामादिमगुरुः ।
 समिन्धे बन्धूकस्तभकसुखधुधा दिशि दिशि
 प्रसर्पन्कामाक्ष्याश्चरणकिरणानामरुणिमा ॥ २ ॥

मरावीनां यानाभ्यसनकलनामूलगुरवे
 दरिद्राणां त्राणव्यतिकरसुरोद्यानतरवे ।
 तमस्काण्डप्रौढिप्रकटनतिरस्कारपटवे
 जनोऽयं कामाक्ष्याश्चरणविनाय स्पृहयते ॥ ३ ॥

वडन्ती सैन्दूरी सरणिमवनमामरपुरी-
 पुरन्नीसीमन्ते कविकमलबालार्कसुषमा ।
 त्रयीसीमन्तिन्ध्याः स्तनतटनियोलारुणपटी
 विभान्ती कामाक्ष्याः पदनविनकान्तिर्विजयते ॥ ४ ॥

प्रणाम्रीभूतस्य प्रणयकलत्रस्तमनसः
 स्मरारातेश्चूडावियति गृहमेधी छिमकरः ।
 ययोः सान्ध्यां कान्तिं वडति सुषमाभिश्चरणयोः
 तयोर्मे कामाक्ष्या हृदयमपतन्द्रं विहरताम् ॥ ५ ॥

ययोः पीठायन्ते विबुधमुकुटीनां पटविका
 ययोः सौधायन्ते स्वयमुदयभाजो भणितयः ।
 ययोः दासायन्ते सरसिजभवाद्याश्चरणयोः
 तयोर्मे कामाक्ष्या दिनमनु वरीवर्तु हृदयम् ॥ ६ ॥

नयन्ती संकोचं सरसिजरुचं दिक्परिसरे
 सृजन्ती लौहित्यं नभकिरणयन्द्रार्धभयिता ।
 कवीन्द्राणां हृत्कैरविकसनोद्योगजननी
 स्फुरन्ती कामाक्ष्याः यरणरुचिसन्ध्या विजयते ॥ ७ ॥

विरावैर्माञ्जरैः किमपि कथयन्तीव मधुरं
 पुरस्तादानन्ने पुरविजयिनि स्मेरवदने ।

वयस्येव प्रौढा शिथिलयति या प्रेमकलल-
प्ररोहं कामाक्ष्याः यरलायुगली सा विजयते ॥ ८ ॥

सुपर्वस्त्रीलोलालकपरिचितं षट्पदकुवैः
स्फुरल्लाक्षारागं तरुणतरणिज्योतिररुणैः ।
भृतं कान्त्यम्भोभिः विसृमरमरन्तैः सरसिजैः
विधत्ते कामाक्ष्याः यरलायुगलं बन्धुपदवीम् ॥ ९ ॥

रजःसंसर्गोऽपि स्थितमरजसामेव लुदये
परं रक्तत्वेन स्थितमपि विरक्तैकशरणम् ।
अलभ्यं मन्दानां दधदपि सदा मन्दगतितां
विधत्ते कामाक्ष्याः यरलायुगमाश्वर्यलहरीम् ॥ १० ॥

जटाला मञ्जरस्फुरदरुणारत्नांशुनिर्करैः
निषिदन्ती मध्ये नभरुचिःशरीगाङ्गपयसाम् ।
जगत्त्राणं कर्तुं जननि मम कामाक्षि नियतं
तपश्चर्यां धत्ते तव यरलापाथोजयुगली ॥ ११ ॥

तुलाकोटिद्वन्द्वकणितभणिताम्बितावयसोः
विनम्रं कामाक्षी विसृमरमलःपाटलितयोः ।
क्षणं विन्यासेन क्षपिततमसोर्मे ललितयोः
पुनीयान्मूर्धानं पुरुडरपुरन्त्री यरलायोः ॥ १२ ॥

भवानि द्रुष्येतां भवनिभिडितेभ्यो मम मुहु-
स्तमोव्यामोडेभ्यस्तव जननि कामाक्षि यरलापौ ।
ययोर्लाक्षाभिन्नुस्फुरणधरणाध्वर्जटिजटा-
कुटीरा शोणाङ्गं वडति वपुरेणाङ्गकलिका ॥ १३ ॥

पवित्रीकुर्युर्दुः पदतलभुवः पाटलरुचः
परागास्ते पापप्रशमनधुरीणाः परशिवे ।
क्षणं लब्धुं येषां निजशिरसि कामाक्षि विवशा
वलन्तो व्यातन्वन्त्यलमलमिकां माधवमुभाः ॥ १४ ॥

बलाकामालाभिर्नभरुचिमयीभिः परिवृते
विनम्रस्वर्नारीविकयकयकालाम्बुदकुले ।
स्फुरन्तः कामाक्षि स्फुटदलितबन्धूकसुलुद-
स्तटिल्वेभायन्ते तव यरलापाथोजकिरणाः ॥ १५ ॥

सरागः सद्देशः प्रसृमरसरोजे प्रतिदिनं
 निसर्गाद्याकामन्विलुधजनमूर्धानमधिकम् ।
 कथंकारं मातः कथय पदपद्मस्तव सतां
 नतानां कामाक्षि प्रकटयति डैवल्यसरणिम् ॥ १६ ॥

जपालक्ष्मीशोणो जनितपरमज्ञाननलिनी-
 विकासव्यासङ्गो विकृलितजगज्जाड्यगरिमा ।
 मनःपूर्वाद्भि मे तिलकयतु कामाक्षि तरसा
 तमस्काण्डद्रोडी तव यरणापाथोजरमणः ॥ १७ ॥

नमस्कुर्मः प्रेङ्गभन्मणिकटकनीलोत्पलमङ्ग-
 पयोधौ रिङ्गभट्टिर्नभकिरण्डेनैर्धवलिते ।
 स्फुटं कुर्वाणाय प्रबलचलदौर्वानलशिष्वा-
 वितर्कं कामाक्ष्याः सततमरुणिम्ने यरणयोः ॥ १८ ॥

शिवे पाशायेतामलघुनि तमःकूपकुडरे
 दिनाधीशायेतां मम हृदयपाथोजविधिने ।
 नभोमासायेतां सरसकवितारीतिसरिति
 त्वदीयौ कामाक्षि प्रसृतकिरणौ देवि यरणौ ॥ १९ ॥

निषक्तं श्रुत्यन्ते नयनमिव सद्भूतरुचिरैः
 समैर्जुष्टं शुद्धैरधरमिव रम्यैर्द्विजगणैः ।
 शिवे वक्षोजन्मद्वितयमिव मुक्ताश्रितमुमे
 त्वदीयं कामाक्षि प्रणतशरणं नौमि यरणाम् ॥ २० ॥

नमस्यासंसज्जन्मुचिपरिपन्थिप्रणयिनी-
 निसर्गप्रेङ्गोलत्कुरलकुलकालाडिशबले ।
 नभश्छायाद्युघोदधिपयसि ते वैद्गुमरुथां
 प्रयारं कामाक्षि प्रयुरयति पादाब्जसुषमा ॥ २१ ॥

कदा दूरीकर्तुं कटुदुरितकाकोलजनितं
 मलान्तं सन्तापं मदनपरिपन्थिप्रियतमे ।
 क्षणान्ते कामाक्षि त्रिभुवनपरीतापडरणे
 पटीयांसं लप्थ्ये पदकमलसेवामृतरसम् ॥ २२ ॥

यथोः सान्ध्यं रोचिः सततमरुणिम्ने स्पृहयते

यथोश्चान्द्री कान्तिः परिपतति दृष्ट्वा नभरुचिम् ।
यथोः पादोद्रेकं पिपठिषति भक्त्या किसलयं
भ्रदिभ्रः कामाक्ष्या मनसि यरणाौ तौ तनुमडे ॥ २३ ॥

जगन्नेदं नेदं परमिति परित्यज्य यतिभिः
कुशाग्रीयस्वान्तैः कुशलधिषणैः शास्त्रसरणौ ।
गवेष्यं कामाक्षि ध्रुवमकृतकानां गिरिसुते
गिरामैदम्पर्यं तव यरणापन्नं विजयते ॥ २४ ॥

कृतस्नानं शास्त्रामृतसरसि कामाक्षि नितरां
ध्यानं वैशद्यं कलितरसमानन्दसुधया ।
अलंकारं भूमेर्मुनिजनमनश्चिन्मयमडा-
पयोधेरन्तस्स्थं तव यरणारत्नं भृगयते ॥ २५ ॥

मनोगेहे मोडोद्भवतिमिरपूर्णे मम मुहुः
दरिद्राणीकुर्वन्दिनकरसडस्त्राणि किरणैः ।
विधत्तां कामाक्षि प्रसृमरतमोवञ्चनयणः
क्षणार्धं सान्निध्यं यरणमणिदीपो जननि ते ॥ २६ ॥

कवीनां येतोवन्नपररुचिसम्पर्कं विबुध-
स्रवन्तीस्रोतोवत्पटुमुपरितं उंसकरवैः ।
दिनारम्भश्रीवन्नियतमरुणखण्डसुभगं
मदन्तः कामाक्ष्याः स्फुरतु पदपङ्केरुल्युगम् ॥ २७ ॥

सदा किं सम्पर्कत्प्रकृतिकठिनैर्नाडिमुकुटैः
तटैर्नीलाराद्रेरघिकमणुना योगिमनसा ।
विभिन्ते संमोहं शिशिरयति भक्तानपि दृशाम्
अदृश्यं कामाक्षि प्रकटयति ते पादयुगलम् ॥ २८ ॥

पवित्राभ्यामम्भ प्रकृतिमृदुलाभ्यां तव शिवे
पदाभ्यां कामाक्षि प्रसभमभिभूतैः सचकितैः ।
प्रवालैरम्भोजैरपि य वनवासप्रतदशाः
सदैवारभ्यन्ते परिचरितनानाद्विजगणैः ॥ २९ ॥

शिरादृश्या उंसैः कथमपि सदा उंससुलभं
निरस्यन्ती जाड्यं नियतजडमध्यैकशरणम् ।
अदोषव्यासङ्गा सततमपि दोषासिमलिनं

पयोजं कामाक्ष्याः परिहसति पादाब्जयुगली ॥ ३० ॥

सुराणामानन्दप्रबलनतया मण्डनतया
नभेन्दुज्योत्स्नाभिर्विसृमरतमःमण्डनतया ।
पयोजश्रीद्वेषप्रतरततया त्वथ्यरणयोः
विलासः कामाक्षि प्रकटयति नैशाकरदशाम् ॥ ३१ ॥

सितिम्ना कान्तीनां नभरजनुषां पादनलिन-
थ्यवीनां शोणित्वा तव जननि कामाक्षि नमने ।
लभन्ते मन्दारग्रथितनवबन्धूकुसुम-
स्रजं सामीचीन्यं सुरपुरपुरन्नीक्यभराः ॥ ३२ ॥

स्फुरन्मध्ये शुद्धे नभकिरणदुग्धाब्धिपयसां
वडन्नञ्जं यङ्कं द्रमपि य लेभात्मकतया ।
श्रितो मात्स्यं त्रुपं श्रियमपि ध्यानो निरुपमां
त्रिधामा कामाक्ष्याः पदनलिननामा विजयते ॥ ३३ ॥

नभश्रीसन्नद्धस्तभकनिधितः स्वैश्च किरणैः
पिशङ्गैः कामाक्षि प्रकटितलसत्पल्लवरुचिः ।
सतां गम्यः शङ्के सकलकलदाता सुरतरुः
त्वदीयः पादोऽयं तुङ्घिनगिरिराजन्धतनये ॥ ३४ ॥

वषट्कुर्वन्माञ्जोरकलकलैः कर्मलहरी-
डवीषि प्रौढेणं ज्वलति परमज्ञानदलने ।
मडीयान्कामाक्षि स्फुटमलसि जोडोति सुधिषां
मनोवेधां मातस्तव यरणायज्वा गिरिसुते ॥ ३५ ॥

मडामन्त्रं किञ्चिन्मणिकटकनादैर्मुद्गु जपन्
क्षिपन्क्षि स्वयं नभरुचिमयं भास्मनरजः ।
नतानां कामाक्षि प्रकृतिपटुरथ्याट्य ममता-
पिशार्थी पादोऽयं प्रकटयति ते मान्त्रिकदशाम् ॥ ३६ ॥

उदीते बोधेन्दौ तमसि नितरां जग्मुषि दशां
दरिद्रां कामाक्षि प्रकटमनुरागं विदधती ।
सितेनाच्छाद्याङ्गं नभरुचिपटेनाङ्घ्रियुगली-
पुरन्नी ते मातः स्वयमभिसरत्येव लृट्यम् ॥ ३७ ॥

दिनारम्भः सम्पन्ननिनविपिनानामनिनवो
 विकारसो वासन्तः सुकविपिकलोकस्य नियतः ।
 प्रदोषः कामाक्षि प्रकटपरमज्ञानशशि-
 श्चकास्ति त्वत्पादस्मरणमडिमा शैलतनये ॥ ३८ ॥

धृतच्छायं नित्यं सरसिरुडमैत्रीपरिश्रितं
 निधानं दीप्तीनां निभिलजगतां बोधजनकम् ।
 मुमुक्षुणां मार्गप्रथनपटु कामाक्षि पदवीं
 पदं ते पातङ्गीं परिकलयते पर्वतसुते ॥ ३९ ॥

शनैस्तीर्त्वा मोडाम्बुधिमथ समारोढुमनसः
 क्मात्सैवल्याभ्यां सुकृतिसुलभां सौधवलभीम् ।
 लभन्ते निःश्रेणीमिव ञटिति कामाक्षि यरणं
 पुरश्चर्याभिस्ते पुरमथनसीमन्तिनि जनाः ॥ ४० ॥

प्रयाङ्गार्तिक्षोभप्रमथनकृते प्रातिभसरि-
 त्प्रवाङ्गप्रोद्गङ्गीकरणजलदाय प्रणामताम् ।
 प्रदीपाय प्रौढे भवतमसि कामाक्षि यरण-
 प्रसादोन्मुष्याय स्फुडयति जनोऽयं जननि ते ॥ ४१ ॥

मरुद्भिः संसेव्या सततमपि याञ्चत्यरडिता
 सदारुण्यं यान्ती परिणतिदरिद्राणसुषुमा ।
 गुणोत्कर्षान्माञ्छुरककलकलैस्तर्जनपटुः
 प्रवालं कामाक्ष्याः परिडसति पादाब्जयुगली ॥ ४२ ॥

जगद्रक्षादक्षा जलजरुचिशिक्षापटुतरा
 समैर्नभ्या रभ्या सततमभिगम्या बुधजनैः ।
 द्वयी लीलालोला श्रुतिषु सुरपालादिमुकुटी-
 तटीसीमाधामा तव जननि कामाक्षि पदयोः ॥ ४३ ॥

गिरां दूरी योरी जडिमतिभिराणां कृतजग-
 त्परित्राणौ शोणौ मुनिवृद्धयलीलैकनिपुणौ ।
 नभैः स्मेरौ सारौ निगमवयसां भण्डितभव-
 ग्रडोन्मादौ पादौ तव जननि कामाक्षि कलये ॥ ४४ ॥

अविश्रान्तं पङ्कं यदपि कलयन्त्यावकमं
 निरस्यन्कामाक्षि प्रणामनजुषां पङ्कमभिलम् ।

तुलाकोटिद्वन्दं दधदपि य गच्छन्नतुलतां
गिरां मार्गं पादो गिरिवरसुते लङ्घयति ते ॥ ४५ ॥

प्रवालं सग्रीलं विपिनविवरे वेपयति या
स्फुरल्लीलं आलातपमधिकभालं वदति या ।
रुचिं सान्ध्यां वन्ध्यां विरययति या वर्धयतु सा
शिवं मे कामाक्ष्याः पदनविनपाटव्यलडरी ॥ ४६ ॥

किरञ्जयोत्सारीतिं नभमभरुया उंसमनसां
वितन्वानः प्रीतिं विकयतरुणाम्भोरुडरुचिः ।
प्रकाशः श्रीपादस्तव जननि कामाक्षि तनुते
शरत्कालप्रौढिं शशिशकलयूडप्रियतमे ॥ ४७ ॥

नभाङ्कुरस्मेरधृतिविमलगङ्गाम्भसि सुभं
कृतस्नानं ज्ञानामृतममलमास्वाद्य नियतम् ।
उदञ्चन्मञ्जुरस्फुरणामणिदीपे मम मनो
मनोज्ञे कामाक्ष्याश्चरणमणिर्भ्ये विडरताम् ॥ ४८ ॥

भवाम्भोधौ नौकां जडिमविपिने पावकशिभा-
ममर्त्येन्द्रादीनामधिमुकुटमुत्तंसकलिकाम् ।
जगत्तापे जयोत्सनामकृतकवयःपञ्जरपुटे
शुकस्त्रीं कामाक्ष्या मनसि कलये पादयुगलीम् ॥ ४९ ॥

परत्नप्राकाश्यप्रतिकूलनयुञ्चुः प्रणमतां
मनोज्ञस्त्वत्पादो मणिमुकुरमुद्रां कलयते ।
यदीयां कामाक्षि प्रकृतिमसृणाः शोधकदशां
विधातुं येष्ठन्ते बलरिपुवधूटीक्यभराः ॥ ५० ॥

अविश्रान्तं तिष्ठन्नकृतकवयःकन्दरपुटी-
कुटीरान्तः प्रौढं नभरुचिसटालीं प्रकटयन् ।
प्रयाण्डं भाण्डत्वं नयतु मम कामाक्षि तरसा
तमोवेताण्डेन्द्रं तव यरणकाण्ठीरवपतिः ॥ ५१ ॥

पुरस्तात्कामाक्षि प्रयुररसमाभाण्डलपुरी-
पुरन्ध्रीणां लास्यं तव ललितमालोक्य शनकैः ।
नभश्रीभिः स्मेरा बहु वितनुते नूपुररवै-
श्वमत्कृत्या शङ्के यरणयुगली याटुरचनाः ॥ ५२ ॥

सरोजं निन्दन्ती नभकिरणकर्पूरशिशिरा
निषिक्ता मारारेर्मुकुटशशिरेषाळिमज्जैः ।
स्फुरन्ती कामाक्षि स्फुटरुचिमये पल्लवयये
तवाधत्ते मैत्रीं पथिकसुदृशा पादयुगली ॥ ५३ ॥

नतानां सम्पत्तेरनवरतमाकर्षणजपः
प्ररोढत्संसारप्रसरगरिमस्तम्भनजपः ।
त्वदीयः कामाक्षि स्मरुडरमनोमोहनजपः
पटीयान्नः पायात्पदनलिनमञ्जोरनिनदः ॥ ५४ ॥

वितन्वीथा नाथे मम शिरसि कामाक्षि कृपया
पदाम्भोजन्यासं पशुपरिभृढप्राणदयिते ।
पिबन्तो यन्मुद्रां प्रकटमुपकम्पापरिसरं
दृशा नानन्दन्ते नलिनभवनारायणमुखाः ॥ ५५ ॥

प्रणामोद्यङ्गन्दारमुकुटमन्दारकलिका-
विलोलल्लोलम्भप्रकरमयधूमप्रयुरिमा ।
प्रदीप्तः पादाब्जद्युतिविततिपाटव्यलडरी-
कृशानुः कामाक्ष्या मम दडतु संसारविपिनम् ॥ ५६ ॥

वलक्षश्रीरृक्षाधिपशिशुसदृक्षैस्तव नभैः
जिघृक्षुर्दक्षत्वं सरसिरुडभिक्षुत्वकरणे ।
क्षणांमे कामाक्षि क्षपितभवसंक्षोभगरिमा
वयोवैयक्षन्त्यं यरणयुगली पक्षमलयतात् ॥ ५७ ॥

समन्तात्कामाक्षि क्षततिमिरसन्तानसुभगान्
अनन्ताभिर्भाभिर्दिनमनु द्विगन्तान्विरथयन् ।
अडन्ताया डन्ता मम जडिमदन्तावलडरिः
विभिन्तां सन्तापं तव यरणयिन्तामणिरसौ ॥ ५८ ॥

दधानो भास्वत्ताममृतनिलयो लोडितवपुः
विनम्राणां सौम्यो गुरुरपि कवित्वं य डलयन् ।
गतौ मन्दो गडुगाधरमडिषि कामाक्षि भजतां
तमःकेतुर्मातस्तव यरणपद्मो विजयते ॥ ५९ ॥

नयन्तीं दासत्वं नलिनभवमुप्यानसुलभ-

प्रदानाद्दीनानाममरतरुदौर्भाग्यजननीम् ।
जगज्जन्मक्षेमक्षयविधिषु कामाक्षि पद्यो-
र्धुरीणाभीष्टे करस्तव भद्रितुमाख्योपुरुषिकाम् ॥ ६० ॥

जनोऽयं सन्तमो जननि भवयाद्गंडांशुकिरणैः
अलब्धवैकं शीतं कलामपि परज्ञानपयसः ।
तमोमार्गे पाथस्तव ऋटिति कामाक्षि शिशिरां
पदाभ्मोज्ज्वालायां परमशिवजाये मृगयते ॥ ६१ ॥

जयत्यम्ब श्रीमन्नप्रकिरणाग्नीनांशुकमयं
वितानं भिन्नाणो सुरमुकुटसंघट्टमसृणो ।
निजरुण्यक्षौमास्तरणवति कामाक्षि सुलभा
बुधैः संविन्नारी तव यरणमाणिङ्गयभवने ॥ ६२ ॥

प्रतीमः कामाक्षि स्फुरिततरुणादित्यकिरण-
श्रियो मूलद्रव्यं तव यरणमद्गीन्द्रतनये ।
सुरेन्द्राशामापुरयति यदसौ ध्वान्तमभिलं
धुनीते दिग्भागानपि च मडसा पाटलयते ॥ ६३ ॥

मडाभाष्यव्याख्यापटुशयनमारोपयति वा
स्मरव्यापारेष्वापिशुननिटिलं कारयति वा ।
द्विरेक्षाणामध्यासयति सततं वाधिवसतिं
प्रणामान्तामाक्ष्याः पदनलिनमाडात्पयगरिमा ॥ ६४ ॥

विवेकाम्भस्स्रोतस्सपनपरिपाटीशिशिरिते
समीभूते शास्त्रस्मरणालसंकर्षणवशात् ।
सतां येतःक्षेत्रे वपति तव कामाक्षि यरणो
मडासंविन्सथप्रकरवरबीजं गिरिसुते ॥ ६५ ॥

ध्यानो मन्दारस्तम्बपरिपाटीं नभरुथा
वडन्दीमां शोणाङ्गुलिपटलयाम्प्रेयकलिकाम् ।
अशोकोल्लासं नः प्रयुरयतु कामाक्षि यरणो
विकासी वासन्तः समयं धव ते शर्वदयिते ॥ ६६ ॥

नभांशुप्राचुर्यप्रसुमरमरालाविधवलः
स्फुरन्मञ्जरोद्यन्मरकतमडशैवलयुतः ।
भवत्याः कामाक्षि स्फुटयरणपाटव्यकपटो

नदः शोषाभिष्यो नगपतितनूजे विजयते ॥ ६७ ॥

धुनानं पङ्क्तौघं परमसुलभं कण्टककुलैः
 विकासव्यासङ्गं विदधदपराधीनमनिशम् ।
 नभेन्दुज्योत्स्नाभिर्विशदरुचि कामाक्षि नितराम्
 असामान्यं मन्ये सरसिजमिदं ते पद्युगम् ॥ ६८ ॥

करीन्द्राय द्रुष्यत्यलसगतिलीलासु विमलैः
 पयोजैर्मात्सर्यं प्रकटयति कामं कलयते ।
 पदाम्भोजद्वन्द्वं तव तदपि कामाक्षि वृद्धयं
 मुनीनां शान्तानां कथमनिशमस्मै स्पृश्यते ॥ ६९ ॥

निरस्ता शोषिन्ना यरुण्डिरणानां तव शिवे
 समिन्धाना सन्ध्यारुचिरयलराजन्यतनये ।
 असामथ्यदिनं परिभवितुमेतत्समरुथां
 सरोजानां जाने मुकुलयति शोभां प्रतिदिनम् ॥ ७० ॥

उपादिक्षद्दक्ष्यं तव यरुणामा गुरुरसौ
 मरालानां शङ्के मसृणुगतिवावित्यसरणौ ।
 अतस्ते निस्तन्द्रं नियतममुना साध्यपदवीं
 प्रपन्नं पाथोजं प्रति दधति कामाक्षि कुतुम् ॥ ७१ ॥

ध्यानैः संसर्गं प्रकृतिमलिनैः षट्पदकुलैः
 द्विजाधीशश्चाघाविधिषु विदधद्भिर्मुकुलताम् ।
 रजोमिश्रैः पद्मैर्नियतमपि कामाक्षि पद्योः
 विरोधस्ते युक्तो विषमशरवैरिप्रियतमे ॥ ७२ ॥

कवित्वश्रीमिश्रीकरुणानिपुणौ रक्षाणयणौ
 विपन्नानां श्रीमन्नलिनमसृणौ शोषाण्डिरणौ ।
 मुनीन्द्राणामन्तःकरुणशरणौ मन्दसरणौ
 मनोऽणौ कामाक्ष्या दुरितडरणौ नौमि यरणौ ॥ ७३ ॥

परस्मात्सर्वस्मादपि य परयोर्मुक्तिकरयोः
 नभश्रीभिर्ज्योत्स्नाकलिततुलयोस्ताम्रतलयोः ।
 निलीये कामाक्ष्या निगमनुतयोर्नाकिनतयोः
 निरस्तप्रोन्मीलन्नलिनमद्योरेव पद्योः ॥ ७४ ॥

स्वभावाद्यो-न्यं किंसलयमपीदं तव पदं
 भ्रदिभ्रा शोणिभ्रा भगवति दधाते सदृशताम् ।
 वने पूर्वस्येच्छा सततमवने किं तु जगतां
 परस्येत्थं भेदः स्फुरति हृदि कामाक्षि सुधियाम् ॥ ७५ ॥

कथं वायालोऽपि प्रकटमणिमञ्जुरनिन्दैः
 सदैवानन्दार्द्रान्विरयति वायंयमजनान् ।
 प्रकृत्या ते शोणश्छविरपि य कामाक्षि यरणो
 मनीषानैर्मल्यं कथमिव नृणां मांसलयते ॥ ७६ ॥

यलत्तृष्णावीचीपरियलनपर्याकुलतया
 मुदुर्भान्तस्तान्तः परमशिववामाक्षि परवान् ।
 तित्तीर्षुः कामाक्षि प्रयुरतरकर्माभ्युधिममुं
 कदाहं लभ्ये ते यरणमणिसेतुं गिरिसुते ॥ ७७ ॥

विशुष्यन्त्यां प्रज्ञासरिति दुरितग्रीष्मसमय-
 प्रभावेण क्षीणे सति मम मनःकेडिनि शुभ्या ।
 त्वदीयः कामाक्षि स्फुरितयरणाम्भोदमडिमा
 नभोमासाटोपं नगपतिसुते किं न कुरुते ॥ ७८ ॥

विनम्राणां येतोभवनवलभीसीम्नि यरण-
 प्रदीपे प्राकाश्यं दधति तव निर्धूततमसि ।
 असीमा कामाक्षि स्वयमलघुदुष्कर्मलडरी
 विघूर्णन्ती शान्तिं शलभपरिपाटीव भजते ॥ ७९ ॥

विराजन्ती शुक्तिर्नभकिरणमुक्तामणिततेः
 विपत्पाथोराशौ तरिरपि नराणां प्रणमताम् ।
 त्वदीयः कामाक्षि ध्रुवमलघुवह्निर्भववने
 मुनीनां ज्ञानाग्नेररणिश्यमद्भिर्विजयते ॥ ८० ॥

समस्तैः संसेव्यः सततमपि कामाक्षि विबुधैः
 स्तुतो गन्धर्वस्त्रीसुललितविपञ्चीकलरवैः ।
 भवत्या भिन्दानो भवगिरिकुलं शृम्भिततमो-
 बलद्रोडी मातश्चरणपुण्ड्रुतो विजयते ॥ ८१ ॥

वसन्तं भक्तानामपि मनसि नित्यं परिलसद्-
 धनच्छायापूर्णां शुचिमपि नृणां तापशमनम् ।

नभेन्दुज्योत्स्नाभिः शिशिरमपि पद्मोदयकरे
नमामः कामाक्ष्याश्चरणमधि काक्ष्यकरणाम् ॥ ८२ ॥

कवीन्द्राणां नानाभणितिगुणायित्रीकृतवचः-
प्रपञ्चव्यापारप्रकटनकलाकौशलनिधिः ।
अधःकुर्वन्नभ्रं सनकभृगुमुष्यैर्भुनिजनैः
नमस्यः कामाक्ष्याश्चरणपरमेष्ठी विजयते ॥ ८३ ॥

भवत्याः कामाक्षि स्फुरितपदपङ्केरुडभुवां
परागाणां पूरैः परिहृतकलकुव्यतिकरैः ।
नतानामामृष्टे हृदयमुकुरे निर्मलरुचि
प्रसन्ने निश्शेषं प्रतिफलति विश्वं गिरिसुते ॥ ८४ ॥

तव त्रस्तं पादात्तिसलयमरणान्तरमगात्
परं रेभाङ्गपं कमलममुमेवाश्रितमभूत् ।
जितानां कामाक्षि द्वितयमपि युक्तं परिभवे
विदेशे वासो वा शरणगमनं वा निजशिपोः ॥ ८५ ॥

गृहीत्वा याथार्थ्यं निगमवचसां देशिककृपा-
कटाक्षकज्योतिश्शमितममताभन्धतमसः ।
यतन्ते कामाक्षि प्रतिदिवसमन्तर्द्रढयितुं
त्वदीयं पादाभ्रं सुकृतपरिपाकेन सुजनाः ॥ ८६ ॥

जडानामप्यम्भ स्मरणसमये तवश्चरणयोः
भ्रमन्मन्थक्ष्माभृद्भुमुधुमितसिन्धुप्रतिभटाः ।
प्रसन्नाः कामाक्षि प्रसन्नमधरस्पन्दनकरा
भवन्ति स्वस्थानं प्रकृतिपरिपक्का भणितयः ॥ ८७ ॥

वडन्नप्यश्रान्तं मधुरनिनदं हंसकमसौ
तमेवाधः कर्तुं किमिव यतते डेलिगमने ।
भवस्यैवानन्दं विदधदपि कामाक्षि यरणो
भवत्यास्तद्द्रोहं भगवति किमेवं वितनुते ॥ ८८ ॥

यदत्यन्तं ताम्यत्यलसगतिवार्तास्वपि शिवे
तदेतत्कामाक्षि प्रकृतिमृदुलं ते पद्युगम् ।
किरीटैः संघट्टं कथमिव सुरौघस्य सडते
भुनीन्द्राणामास्ते मनसि य कथं सूचिनिशिते ॥ ८९ ॥

मनोरङ्गे मत्से विबुधजनसंमोदजननी
सरागव्यासङ्गं सरसमृदुसंयारसुभगा ।
मनोज्ञा कामाक्षि प्रकटयतु लास्यप्रकरणं
रणम्ञ्जरा ते यरणयुगलीनर्तकवधूः ॥ ८० ॥
परिष्कृन्मातः पशुपतिकपर्दं यरणराट्
परायां लृत्पद्मं परमभलितीनां य मकुटम् ।
भवाप्ये पाथोधौ परिडरतु कामाक्षि ममता-
पराधीनत्वं मे परिमुषितपाथोजमडिमा ॥ ८१ ॥
प्रसूनैः सम्पर्कमरतरुणीकुन्तलभवैः
अभीष्टानां दानादनिशमपि कामाक्षि नमताम् ।
स्वसङ्गात्कडुलिप्रसवजनकत्वेन य शिवे
त्रिधा धत्ते वार्तां सुरभिरिति पादो गिरिसुते ॥ ८२ ॥
मडामोडस्तेनव्यतिकरभयात्यालयति यो
विनिक्षिप्तं स्वस्मिन्निजजनमनोरत्नमनिशम् ।
स रागस्थोद्रेकात्सततमपि कामाक्षि तरसा
डिमेवं पादोऽसौ डिसलयरुचिं योरयति ते ॥ ८३ ॥
सदा स्वादुंकारं विषयलडरीशालिकण्डिकां
समास्वाद्य श्रान्तं लृद्यशुकपोतं जननि मे ।
कृपाजाले क्वालैक्षणमडिषि कामाक्षि रत्नसात्
गृहीत्वा रुन्धीथारस्तव पद्युगीपञ्जरपुटे ॥ ८४ ॥
धुनानं कामाक्षि स्मरणलवमात्रेण जडिम-
ज्वरप्रौढि गूढस्थिति निगमनैकुञ्जकुडरे ।
अलभ्यं सर्वेषां कतिचन लभन्ते सुकृतिनः
शिरादन्विष्यन्तस्तव यरणसिद्धौषधमिदम् ॥ ८५ ॥
रणम्ञ्जराभ्यां ललितगमनाभ्यां सुकृतिनां
मनोवास्तव्याभ्यां मथिततिमिराभ्यां नभरुथा ।
निधेयाभ्यां पत्या निजशिरसि कामाक्षि सततं
नमस्ते पादाभ्यां नलिनमृदुलाभ्यां गिरिसुते ॥ ८६ ॥
सुरागे राडेन्दुप्रतिनिधिमुष्पे पर्वतसुते

शिराल्लभ्ये भक्त्या शमधनजनानां पश्चिषदा ।
मनोभृङ्गो मर्तः पदकमलयुग्मे जननि ते
प्रकामं कामाक्षि त्रिपुरह्रवाभाक्षि रमताम् ॥ ९७ ॥

शिवे संविद्रूपे शशिशकलयूऽप्रियतमे
शनैर्गत्यागत्या जितसुरवरेभे गिरिसुते ।
यतन्ते सन्तस्ते यरणानलिनानयुगले
सदा भद्रं चित्तप्रमदकरियूथं दृढतरम् ॥ ९८ ॥

यशः सूते मातर्मधुरकवितां पक्ष्मलयते
श्रियं दत्ते चित्ते कमपि पश्चिपाकं प्रथयते ।
सतां पाशग्रन्थिं शिशिलयति किं किं न कुरुते
प्रपन्ने कामाक्ष्याः प्रणतिपश्चिपाटी यरणयोः ॥ ९९ ॥

मनीषां माडेन्द्रीं ककुभमिव ते कामपि दशां
प्रधत्ते कामाक्ष्याश्चरणतरुणादित्यकिरणैः ।
यदीये सम्पर्के धृतरसमरन्दा कवयतां
परीपाकं धत्ते पश्चिमलवती सूक्तिनलिनी ॥ १०० ॥

पुरा मारारतिः पुरमजयदम्भ स्तवशतैः
प्रसन्नायां सत्यां त्वयि तुङ्गिनशैलेन्द्रतनये ।
अतस्ते कामाक्षि स्फुरतु तरसा कालसमये
समायाते मातर्मम मनसि पादाब्जयुगलम् ॥ १०१ ॥

पदद्वन्द्वं मन्दं गतिषु निवसन्तं हृदि सतां
गिरामन्ते भ्रान्तं कृतकरुडितानां पश्चिबृढे ।
जनानामानन्दं जननि जनयन्तं प्रणमतां
त्वदीयं कामाक्षि प्रतिदिनमहं नौमि विमलम् ॥ १०२ ॥

छंदं यः कामाक्ष्याश्चरणलिनस्तोत्रशतकं
जपेन्नित्यं भक्त्या निम्बिलजगदाह्लादजनकम् ।
स विश्वेषां वन्द्यः सकलकविलोकैकतिलकः
शिरं भुक्त्वा भोगान्पश्चिणमति चिद्रूपकलया ॥ १०३ ॥

पादारविन्दशतकं सम्पूर्णम् ॥

॥ स्तुतिशतकम् ॥

पाण्डित्यं परमेश्वरि स्तुतिविधौ नैवाश्रयन्ते गिरां
वैरिञ्चान्यपि गुम्फनानि विगलद्रवांशि शर्वांशि ते ।
स्तोतुं त्वां परिकुल्लनीलनलिनश्यामाक्षि कामाक्षि मां
वायावीकुरुते तथापि नितरां त्वत्पादसेवादरः ॥ १ ॥

तापिञ्जस्तभकत्विषे तनुभृतां दारिद्यमुद्राद्विषे
संसारोप्यतमोमुषे पुररिपोर्वामाङ्गुसीमाजुषे ।
कम्पातीरमुपेयुषे कवयतां जिह्वाकुटीं जग्मुषे
विश्वत्राणुपुषे नमोऽस्तु सततं तस्मै परंजयोतिषे ॥ २ ॥

ये सन्ध्यारुण्यन्ति शंकरजटाकान्तरथत्रार्भकं
सिन्दूरन्ति य ये पुरन्दरवधूसीमन्तसीमान्तरे ।
पुण्यं ये परिपक्कयन्ति भजतां काञ्चीपुरे माममी
पायासुः परमेश्वरप्रणयिनीपादोद्भवाः पांसवः ॥ ३ ॥

कामाऽम्बरपूरया शशिरुया कम्पस्मितानां त्विषा
कामारेरनुरागसिन्धुमधिकं कल्लोवितं तन्वती ।
कामाक्षीति समस्तसज्जननुता कल्याणदात्री नृणां
कारुण्यकुलमानसा भगवती कम्पातटे जृम्भते ॥ ४ ॥

कामाक्षीणपराकम्पकटनं सम्भावयन्ती दृशा
श्यामा क्षीरसडोदरस्मितरुचिप्रक्षालिताशान्तरा ।
कामाक्षीजनमौलिभूषणमण्डिवांश्यां परा देवता
कामाक्षीति विभाति कापि करुणा कम्पातटिन्यास्तटे ॥ ५ ॥

श्यामा कायन यन्त्रिका त्रिभुवने पुण्यात्मनामानने
सीमाशून्यकवित्त्ववर्षजननी या कापि कादम्बिनी ।
मारारातिमनोविमोहनविधौ काचित्तमःकन्दली
कामाक्ष्याः करुणाकटाक्षलहरी कामाय मे कल्पताम् ॥ ६ ॥

प्रौढध्वान्तकदम्बके कुमुदिनीपुण्यांकुरं दर्शयन्

ज्योत्स्नासंगमनेऽपि कोकमिथुनं मिश्रं समुद्भावायन् ।
 कालिन्दीलडरीदशां प्रकटयन्म्रानं नभस्यद्भुतां
 कश्चिन्नेत्रमडोत्सवो विजयते काञ्चीपुरे शूलिनः ॥ ७ ॥

तन्द्राडीनतमालनीलसुषमैस्तारुण्यलीलागृहैः
 तारानाथकिशोरलाञ्छितक्यैस्ताम्रारविन्देक्षारैः ।
 मातः संश्रयतां मनो मनसिजप्रागल्भ्यनाडिन्धमैः
 कम्पातीरथरैर्धनस्तनभरैः पुण्याकुट्टैः शांकरैः ॥ ८ ॥

नित्यं निश्चलतामुपेत्य मरुतां रक्षाविधिं पुष्पशती
 तेजस्संश्रयपाटवेन किरणानुष्पद्युतेर्मुष्पशती ।
 काञ्चीमध्यगतापि दीप्तिजननी विश्रान्तरे जृम्भते
 काश्चिच्चित्रमडो स्मृतापि तमसां निर्वापिका दीपिका ॥ ९ ॥

कान्तैः केशरुयां यथैर्भ्रमरितं मन्दस्मितैः पुष्पितं
 कान्त्या पल्लवितं पदाम्बुरुडयोर्नेत्रत्विषा पत्रितम् ।
 कम्पातीरवनान्तरं विदधती कल्याणजन्मस्थली
 काञ्चीमध्यमडामणिर्विजयते काश्चित्कृपाकन्दली ॥ १० ॥

राकायन्द्रसमानकान्तिवधना नाकाधिराजस्तुता
 मूकानामपि कुर्वती सुरधुनीनीकाशवाग्वैभवम् ।
 श्रीकाञ्चीनगरीविडाररसिका शोकापडन्त्री सताम्
 अेका पुण्यपरम्परा पशुपतेराकारिणी राजते ॥ ११ ॥

जाता शीतलशैलतः सुकृतिनां दृश्या परं देहिनां
 लोकानां क्षणमात्रसंस्मरणतः सन्तापविच्छेदिनी ।
 आश्चर्यं बडु प्पेलनं वितनुते नैश्चल्यमाभिभती
 कम्पायास्तटसीम्नि कापि तटिनी कारुण्यपाथोमयी ॥ १२ ॥

अैक्यं येन विरच्यते उरतनौ दम्भावपुम्भावुके
 रेष्वा यत्कयसीम्नि शेषरदशां नैशाकरी गाडते ।
 औन्नत्यं मुडुरेति येन स मडान्भेनासभः सानुमान्
 कम्पातीरविडारिणा सशरणास्तेनैव धाम्ना वयम् ॥ १३ ॥

अक्षरोश्च स्तनयोः श्रिया श्रवणयोर्बाह्वोश्च मूलं स्पृशन्
 उत्तंसेन मुप्पेन च प्रतिदिनं द्रुढ्यन्ययोजम्भने ।
 माधुर्येण गिरां गतेन मृदुना उंसाङ्गनां लूपयन्

काञ्चीसीम्नि यकास्ति कोऽपि कवितासन्तानभीजाङ्कुरः ॥ १४ ॥

भाण्डं यान्द्रमसं वतंसमनिशं काञ्चीपुरे भेलनं
कालायश्छवितस्करं तनुरुचिं कर्णजपे लोचने ।
तारुण्योष्मनभम्भयं स्तनभरं जङ्घास्पृशं कुन्तलं
भाञ्जं देशिकसंयितं मम कदा सम्पाद्येदम्बिके ॥ १५ ॥

तन्वानं निजकेविसौधसरणिं नैसर्गिकीलां गिरां
केदारं कविमल्लसूक्तिवहरीसस्यश्रियां शाश्वतम् ।
अंलोकञ्चनयुञ्जु किञ्चन भजे काञ्चीपुरीमाण्डनं
पर्यायश्छवि पाकशासनमणोः पौष्पेषवं पौरुषम् ॥ १६ ॥

आलोकं मुष्पङ्कुजे य दधती सौधाकरीं यातुरीं
यूडालंक्रियमाणपङ्कुजवनीवैरागमप्रक्रिया ।
मुञ्चस्मेरमुभी धन्सतनतटीमूर्च्छालमध्याञ्चिता
काञ्चीसीमनि कामिनी विजयते काञ्चिजगन्मोहिनी ॥ १७ ॥

यस्मिन्नम्भ भवत्कटाक्षरजनी मन्देऽपि मन्दस्मित-
ज्योत्स्नासंस्नपिता भवत्यभिमुभी तं प्रत्यलो देहिनम् ।
द्रक्षामाक्षिकमाधुरीमदभरग्रीडाकरी वैभरी
कामाक्षि स्वयमातनोत्यभिसृतिं वामेक्षणोव क्षणम् ॥ १८ ॥

कालिन्दीजलकान्तयः स्मितरुचिस्वर्वाङ्घ्रिनीपाथसि
प्रौढध्वान्तरुचः स्फुटाधरमलोलौहित्यसन्ध्योदये ।
मणिक्योपलकुण्डलांशुशिभिनि व्यामिश्रधूमश्रियः
कल्याणैकभुवः कटाक्षसुषमाः कामाक्षि राजन्ति ते ॥ १९ ॥

कलकलरणत्काञ्ची काञ्चीविभूषणमालिका
क्यभरलसञ्चन्द्रा यन्द्रावतंससधर्मिणी ।
कविकुलगिरः श्रावंश्रावं मिलत्पुलकांकुरा
विरचितशिरःकम्पा कम्पातटे परिशोभते ॥ २० ॥

सरसवचसां वीथी नीथीभवन्मधुमाधुरी
भरितभुवना कीर्तिभूर्तिर्मनोभवजित्वरी ।
जननि मनसो योग्यं भोग्यं नृणां तव जायते
कथमिव विना काञ्चीभूषे कटाक्षतरङ्गितम् ॥ २१ ॥

भ्रमरितसरित्कूलो नीलोत्पलप्रभयाऽऽभया
 नतजनतमःपाण्डो तुण्डीरसीम्नि विजृम्भते ।
 अचलतपसामेकः पाकः प्रसूनशरासन-
 प्रतिभटमनोडारी नारीकुलैकशिषामणिः ॥ २२ ॥

मधुरवयसो मन्दस्मेरा मतङ्गजगामिनः
 तरुणिमशुषस्तापिच्छाभास्तमःपरिपन्थिनः ।
 कुयभरनताः कुर्युर्भद्रं कुरङ्गविलोचनाः
 कलितकरुणाः काञ्चीभाजः कपालिभङ्गोत्सवाः ॥ २३ ॥

कमलसुषमाक्ष्यारोडे विचक्षाणवीक्षाणाः
 कुमुदसुकृतकीडायूडालकुन्तलभन्चुराः ।
 रुचिररुचिभिस्तापिच्छश्रीप्रपञ्चनयुञ्जयवः
 पुरविजयिनः कम्पातीरे स्फुरन्ति मनोरथाः ॥ २४ ॥

कलितरतयः काञ्चीलीलाविधौ कविमण्डली-
 वचनलडरीवासन्तीनां वसन्तविभूतयः ।
 कुशलविधये भूयासुर्मे कुरङ्गविलोचनाः
 कुसुमविशिषारोतेरक्षणां कुतूहलविभ्रमाः ॥ २५ ॥

कभलिततमस्काण्डास्तुण्डीरमण्डलमण्डनाः
 सरसिजवनीसन्तानानामरुन्तुदशेभराः ।
 नयनसरणेर्नेदीयंसः कदा नु भवन्ति मे
 तरुणजलदृश्यामाः शम्भोस्तपःकुलविभ्रमाः ॥ २६ ॥

अचरममिषुं दीनं मीनध्वजस्य मुष्णिश्रिया
 सरसिजभुवो यानं भवानं गतेन य मञ्जुना ।
 त्रिदशसदसामन्नं भिन्नं गिरा य वितन्वती
 तिलकयति सा कम्पातीरं त्रिलोचनसुन्दरी ॥ २७ ॥

जननि भुवने यङ्कभ्येऽलं डियन्तमनेऽसं
 कुपुरुषकरभ्रष्टैर्दुष्टैर्धनैरुदरभ्रमरिः ।
 तरुणकरुणो तन्द्राशून्ये तरङ्गय लोचने
 नमति मयि ते किञ्चित्काञ्चीपुरीमणिदीपिके ॥ २८ ॥

मुनिजनमनःपेटीरत्नं स्फुरत्करुणानटी-
 विडरुणकलागेऽलं काञ्चीपुरीमणिभूषणम् ।

जगति मडतो मोडव्याधेर्नृणां परमौषधं
पुरडरदृशां साङ्गल्यं मे पुरः परिजृम्भताम् ॥ २८ ॥

मुनिजनमोघाम्ने धाम्ने वयोमयजाल्वी-
डिमगिरितटप्राग्भारायाक्षराय परात्मने ।
विडरणजुषे काञ्चीदेशे मलेश्वरलोचन-
त्रितयसरसङ्कीडासौधाङ्गाणाय नमो नमः ॥ ३० ॥

मरकतरुयां प्रत्यादेशं मलेश्वरयक्षुषाम्
अमृतलडरीपूरं पारं भवाप्यपयोनिधेः ।
सुयुरितङ्गलं काञ्चीभाजो जनस्य पयेविमं
डिमशिपरिणो वंशस्यैकं वतंसमुपास्मडे ॥ ३१ ॥

प्राणमनदिनारम्भे कम्पानदीसप्ति तावडे
सरसकवितोन्मेषः पूषा सतां समुदञ्चितः ।
प्रतिभटमडाप्रौढप्रोद्यत्कवित्वकुमुद्रतीं
नयति तरसा निद्रामुद्रां नगेश्वरकन्यके ॥ ३२ ॥

शमितजडिमारम्भा कम्पातटीनिकटेयरी
निडतदुरितस्तोमा सोमार्धमुद्रितकुन्तला ।
कृलितसुमनोवाञ्छा पाञ्चायुधी परदेवता
सङ्गलयतु मे नेत्रे गोत्रेश्वरप्रियनन्दिनी ॥ ३३ ॥

मम तु धिषणा पीज्या जाज्यातिरेकं कथं त्वया
कुमुदसुषमामैत्रीपात्रीवतंसितकुन्तलाम् ।
जगति शमितस्तम्भां कम्पानदीनिलयामसौ
श्रियति डि गलत्तन्द्रा यन्द्रावतंससधर्मिणीम् ॥ ३४ ॥

परिमलपरीपाकोद्रेकं पयोमुयि काञ्चने
शिपरिणि पुनर्द्धीभावं शशिन्यरुणातपम् ।
अपि य जनयन्कम्बोर्लक्ष्मीमनम्बुनि कोऽप्यसौ
कुसुमधनुषः काञ्चीदेशे यकास्ति पराङ्कमः ॥ ३५ ॥

पुरदमयितुर्वाभोत्सङ्गस्थलेन रसज्ञया
सरसकविताभाजा काञ्चीपुरोदरसीमया ।
तटपरिसरैर्नीडाराद्रेर्वयोभिरकृत्रिमैः
किमिव न तुलामस्मय्येतो मलेश्वरि गाडते ॥ ३६ ॥

नयनयुगलीमास्माकीनां कदा नु कृतेऽर्था
 विदधति गतौ व्याकुर्वाणाम् गजेन्द्रयमत्त्रियाम् ।
 मरतकरुथो माडेशाना धनस्तननभ्रिताः
 सुकृतविभवः प्राञ्चः काञ्चीवतंसधुरन्धराः ॥ ३७ ॥

मनसिजयशःपारम्पर्यं मरन्तरीसुवां
 कविकुलगिरां कन्धं कम्पानदीतटमण्डनम् ।
 मधुरललितं मत्तं यक्षुर्मनीषिमनोडरं
 पुरविजयिनः सर्वस्वं तत्पुरस्करुते कदा ॥ ३८ ॥

शिथिलिततमोलीलां नीलारविन्दविलोयनां
 दहनविलसत्कलां श्रीकामकोटिमुपास्महे ।
 करधृतसख्णलां कालारिथित्तरां परां
 मनसिजकृपालीलां लोलालकामलिकेक्षणाम् ॥ ३९ ॥

कलालीलाशाला कविकुलवयःकैरववनी-
 शरज्जयोत्सनाधारा शशधरशिशुश्राव्यमुकुटी ।
 पुनीते नः कम्पापुलिनतटसौडार्दतरला
 कदा यक्षुर्मार्गं कनकगिरिधानुष्कमडिषी ॥ ४० ॥

नमः स्तान्नम्रेभ्यः स्तनगरिमर्गवैण गुरुणा
 दधानेभ्यश्चूडाभरणममृतस्यन्दि शिशिरम् ।
 सदा वास्तवेभ्यः सुविधलुवि कम्पाभ्यसरिते
 यशोव्यापारेभ्यः सुकृतविभवोभ्यो रतिपतेः ॥ ४१ ॥

असूयन्ती काचिन्मरकतरुथो नाडिमुकुटी-
 कदम्बं युम्भन्ती यरणनभयन्द्रांशुपटलैः ।
 तमोमुद्रां विद्रावयतु मम काञ्चीर्निलयना
 उरोत्सङ्गश्रीमन्मणिगुणमहादीपकलिका ॥ ४२ ॥

अनाद्यन्ता काचित्सुजननयनानन्दजननी
 निरुन्धाना कान्तिं निजरुचिविलासैर्जलमुयाम् ।
 स्मरारेस्तारत्वं मनसि जनयन्ती स्वयमडो
 गलत्कम्पा शम्पा परिलसति कम्पापरिसरे ॥ ४३ ॥

सुधाडिडरीश्रीः स्मितरुचिषु तुण्डीरविषयं

परिष्कुर्वाणसौ परिडसितनीलोत्पलरुचिः ।
स्तनाभ्यामानम्रा स्तनकथतु मे काङ्क्षिततरुं
दृशामैशानीनां सुकृतकृलपाण्डित्यगरिमा ॥ ४४ ॥

कृपाधाराद्रोणी कृपणधिषणानां प्रणमतां
निडन्त्री सन्तापं निगमभुङ्कुटोत्तंसकलिका ।
परा काञ्चीलीलापरिचयवती पर्वतसुता
गिरां नीवी देवी गिरिशपरतन्त्रा विजयते ॥ ४५ ॥

कवित्वश्रीकन्दः सुकृतपरिपाटी छिमगिरेः
विधानी विश्वेषां विषमशरवीरध्वजपटी ।
सभी कम्पानधाः पदडसितपाथोजयुगली
पुराणो पायान्नः पुरमथनसाम्राज्यपदवी ॥ ४६ ॥

दरिद्राणा मध्ये दरदलिततापिच्छसुषमाः
स्तनाभोगक्कान्तास्तरुण्डरिणाङ्गुलितकथाः ।
डराधीना नानाविबुधमुकुटीयुम्भितपदाः
कदा कम्पातीरे कथय विडरामो गिरिसुते ॥ ४७ ॥

वरीवर्तु स्थेमा त्वयि मम गिरां देवि मनसो
नरीनर्तु प्रौढा वदनकमले वाक्यलडरी ।
थरीयर्तु प्रज्ञाजननि जडिमानः परजने
सरीसर्तु स्वैरं जननि मयि कामाक्षि करुणा ॥ ४८ ॥

क्षाणात्ते कामाक्षि भ्रमरसुषमाशिक्षाणगुरुः
कटाक्षव्याक्षेपो मम भवतु मोक्षाय विपदाम् ।
नरीनर्तु स्वैरं वयनलडरी निर्जरपुरी-
सरिद्धीथीनीथीकरणपटुरास्ये मम सदा ॥ ४९ ॥

पुरस्तान्मे भूयःप्रशमनपरः स्तान्मम रुञ्ज
प्रथारस्ते कम्पातटविदृत्तिसम्पादिनि दृशोः ।
ठमां याञ्जामूरीङ्कुरु सपदि दूरीङ्कुरु तमः-
परीपाकं मल्लं सपदि बुधलोकं थ नय माम् ॥ ५० ॥

उदञ्चन्ती काञ्चीनगरनिलये त्वत्करुणया
समृद्धा वाञ्छाटी परिडसितमाध्वी कवयताम् ।
उपादत्ते मारप्रतिभटजटाजूटमुकुटी-

कुटीरोल्लासिन्याः शतमभतटिन्या जयपटीम् ॥ ५१ ॥

श्रियं विधां दधाज्जननि नमतां कीर्तिममितां
सुपुत्रान् प्रादत्ते तव ञटिति कामाक्षि करुणा ।
त्रिलोक्यामाधिष्ठयं त्रिपुरपरिपन्थिप्रणयिनि
प्रणामस्त्वत्पादे शमितदृरिते किं न कुरुते ॥ ५२ ॥

मनःस्तम्भं स्तम्भं गमयद्गुपकम्पं प्रणामतां
सदा लोलं नीलं त्रिकुरजितलोलम्भनिकरम् ।
गिरां दूरं स्मेरं धृतशशिकिशोरं पशुपतेः
दृशां योग्यं भोग्यं तुलिनगिरिभाग्यं विजयते ॥ ५३ ॥

धनश्यामास्तमान्तकमलिषि कामाक्षि मधुरान्
दृशां पातानेतानमृतजलशीताननुपमान् ।
भवोत्पाते भीते मयि वितर नाथे दृढभव-
न्मनश्शोके मूके छिमगिरिपताके करुणया ॥ ५४ ॥

नतानां मन्दानां भवनिगलबन्धाकुलघियां
महान्ध्यां रुन्धानामभिलषितसन्तानलतिकाम् ।
यरन्तीं कम्पायास्तटभुवि सवित्रीं त्रिजगतां
स्मरामस्तां नित्यं स्मरमथनञ्जुवातुकविकाम् ॥ ५५ ॥

परा विधा लुध्याश्रितमदनविधा मरकत-
प्रभानीला लीलापरवशितशूलायुधमनाः ।
तमःपूरं दूरं यरणनतपौरन्दरपुरी-
मृगाक्षी कामाक्षी कमलतरलाक्षी नयतु मे ॥ ५६ ॥

अहन्ताप्या मत्तं कबलयति हा उन्त हरिणी
हठात्संविद्रूपं हरमलिषि सस्याङ्कुरमसौ ।
कटाक्षव्याक्षेपप्रकटहरिपाषाणपटलैः
ध्रुवामुखैरुख्याटय ञटिति कामाक्षि कृपया ॥ ५७ ॥

भुधे वा मूके वा तव पतति यस्मिन्क्षेत्रमसौ
कटाक्षः कामाक्षि प्रकटजडिमक्षोदपटिमा ।
कथंकारं नास्मै करमुकुलयूडालमुकुटा
नमोवाकं भ्रूयुर्नमुथिपरिपन्थिप्रभृतयः ॥ ५८ ॥

प्रतीर्थी पश्यामः प्रकटरुचिनीवारकमणि-
 प्रभासध्रीयिनां प्रदलितषडाधारकमलाम् ।
 यरन्तीं सौषुम्ने पथि परपदेन्दुप्रविगल-
 त्सुधार्द्रां कामाक्षीं परिणतपरंजयोतिरुद्याम् ॥ ५८ ॥

जम्भारातिप्रभृतिमुकुटीः पाद्ययोः पीठयन्ती
 गुम्फान्वायां कविजनकृतास्वैरमारामयन्ती ।
 शम्पालक्ष्मीं मणिगणारुचापाटलैः प्रापयन्ती
 कम्पातीरे कविपरिषदां जृम्भते भाग्यसीमा ॥ ६० ॥

यन्द्रापीडां यतुरवदनां यञ्चलापाङ्गलीलां
 कुन्दस्मेरां कुयभरनतां कुन्तलोद्भूतभृङ्गाम् ।
 मारारारतेर्मदनशिषिनं मांसलं दीपयन्तीं
 कामाक्षीं तां कविकुलगिरां कल्पवल्लीमुपासे ॥ ६१ ॥

कालाम्भोदप्रकरसुषमां कान्तिभिस्तिर्जयन्ती
 कल्याणानामुद्यसरणिः कल्पवल्ली कवीनाम् ।
 कन्दपरिः प्रियसाड्यरी कल्मषाणां निडन्त्री
 काञ्चीदेशं तिलकयति सा कापि कारुण्यसीमा ॥ ६२ ॥

ठारीकुर्वन्नुरसिजतटे यातुरी भूधराणां
 पाथोजानां नयनयुगले परिपन्थ्यं वितन्वन् ।
 कम्पातीरे विहरति रुचा मोघयन्मेघशैलीं
 कोकद्वेषं शिरसि कलयन्कोऽपि विद्याविशेषः ॥ ६३ ॥

काञ्चीलीलापरिचयवती कापि तापिच्छलक्ष्मीः
 जाज्यारण्ये डुतवडशिष्या जन्मभूमिः कृपायाः ।
 माकन्दश्रीर्मधुरकवितायातुरी कोडिलानां
 मार्गे भूयान्मम नयनयोर्मान्मथी कापि विद्या ॥ ६४ ॥

सेतुर्मातर्मरतकमयो भक्तिभाजा भवाब्धौ
 लीलालोला कुवलयमयी मान्मथी वैजयन्ती ।
 काञ्चीभूषा पशुपतिदृशां कापि कालाञ्जनाली
 मर्तं दृग्भं शिथिलयतु ते मञ्जुलापाङ्गमाला ॥ ६५ ॥

व्यावृण्वानाः कुवलयदलप्रडियावैरमुद्गां
 व्याकुर्वाणामनसिजमडाराजसाम्राज्यलक्ष्मीम् ।

काञ्चीलीलाविलुतिरसिके काङ्क्षितं नः छियासुः
बन्धच्छेदे तव नियमिनां बद्धदीक्षाः कटाक्षाः ॥ ६६ ॥

कालाम्बोदे शशिरुचि दलं डैतकं दर्शयन्ती
मध्येसौदामिनि मधुलिङां मालिकां राजयन्ती ।
उंसारावं विकचकमले मञ्जुमुल्लासयन्ती
कम्पातीरे विलसति नवा कापि कारुण्यलक्ष्मीः ॥ ६७ ॥

चित्रं चित्रं निजमृदुतया भर्त्सयन्पल्लवालीं
पुंसां कामान्भुवि य नियतं पूरयन्पुण्यभाजाम् ।
जातः शैलान्न तु जलनिधेः स्वैरसंयारशीलः
काञ्चीभूषा कलयतु शिवं कोऽपि चिन्तामणिर्मे ॥ ६८ ॥

ताम्राम्बोजं जलदण्डे तत्र बन्धूकपुष्पं
तस्मिन्मल्लीकुसुमसुषमां तत्र वीणानिनादम् ।
व्यावृन्वाना सुकृतलडरी कापि काञ्चिनगर्याम्
औशानी सा कलयतितरामैन्द्रजालं विलासम् ॥ ६९ ॥

आडारांशं त्रिदशसदसामाश्रये यातकानाम्
आकाशोपर्यपि य कलयन्नालयं तुङ्गमेषाम् ।
कम्पातीरे विडरतितरां कामधेनुः कवीनां
मन्दस्मेरो मदननिगमप्रडियासम्प्रदायः ॥ ७० ॥

आर्द्राभूतैरविरलकृपैरात्तलीलाविलासैः
आस्थापूर्वैरधिक्थपलैरञ्चिताम्बोजशिल्पैः ।
कान्तैर्लक्ष्मीललितभवनैः कान्तिकैवल्यसारैः
काश्मल्यं नः कबलयतु सा कामकोटी कटाक्षैः ॥ ७१ ॥

आधून्वन्त्यै तरलनयनैराङ्गञ्जु वैजयन्तीम्
आनन्दिन्यै निजपदजुषामात्तकाञ्चीपुरायै ।
आस्मादीनं लुट्यमणिवैरागमानां प्रपञ्चैः
आराध्यायै स्पृहयतितरामदिमायै जनन्यै ॥ ७२ ॥

दूरं वायां त्रिदशसदसां दुःखसिन्धोस्तरित्रं
मोडक्ष्वेलक्षितिरुडवने क्रूरधारं कुडारम् ।
कम्पातीरप्रणयि कविभिर्विर्षितोद्यच्चरित्रं
शान्त्यै सेवे सकलविपदां शांकरं तत्कलत्रम् ॥ ७३ ॥

भाङ्गीकृत्य प्रकृतिकुटिलं कल्मषं प्रातिभश्री-
शुङ्गीरत्वं निजपदशुषां शून्यतन्द्रं दिशन्ती ।
तुङ्गीराभ्यै मडति विषये स्वर्णवृष्टिप्रदात्री
याङ्गी देवी कलयति रतिं यन्द्रयूडालयूडे ॥ ७४ ॥

येन प्यातो भवति स गृही पूरुषो मेरुधन्वा
यद्दृक्कोशे मदननिगमप्राभवं भोभवतीति ।
यत्प्रीत्यैव त्रिजगदधिपो जृम्भते किम्भयानः
कम्पातीरे स जयति मडाञ्छिद्योशोविशेषः ॥ ७५ ॥

धन्या धन्या गतिरिड गिरां देवि कामाक्षि यन्मे
निन्धां भिन्धात्सपदि जडतां कल्मषाद्दुन्मिषन्तीम् ।
साध्वी माध्वीरसमधुरताभञ्जिनी मञ्जुरीतिः
वाणीवेणी ञटिति वृणुतात्स्वर्धुनीस्पर्धिनी माम् ॥ ७६ ॥

यस्या वाटी वृद्यकमलं कौसुमी योगभाजा
यस्याः पीठी सततशिशिरा शीकरैर्माकरन्दैः ।
यस्याः पेटी श्रुतिपरियलभौलिरत्नस्य काञ्ची
सा मे सोमाभरणमखिषी साधयेत्काङ्क्षितानि ॥ ७७ ॥

येका माता सकलजगतामीयुषी ध्यानमुद्राम्
येकाम्राधीश्वरयरणयोरेकतानां समिन्धे ।
ताटङ्गोधन्मणिगणरुया ताम्रकर्णप्रदेशा
तारुण्यश्रीस्तभकिततनुस्तापसी कापि बावा ॥ ७८ ॥

दन्तादन्तिप्रकटनकरी दन्तिभिर्मन्धयानैः
मन्दाराणां मद्यपरिणतिं मग्नती मन्डालसैः ।
अङ्कुराभ्यां मनसिजतरोरङ्कितोराः कुयाभ्या-
मन्तःकाञ्चि स्फुरति जगतामादिमा कापि माता ॥ ७९ ॥

त्रियम्बककुटुम्बिनीं त्रिपुरसुन्दरीमिन्दिरां
पुविन्दपतिसुन्दरीं त्रिपुरलैरवीं भारतीम् ।
मतङ्गकुलनाथिकां मखिषमर्दनीं मातृकां
भणन्ति विबुधोत्तमा विवृतिमेव कामाक्षि ते ॥ ८० ॥

मडामुनिमनोनी मडितरभ्यकम्पातटी-

कुटीरकविडारिणी कुटिलभोधसंडारिणी ।
सदा भवतु कामिनी सकलदेलिनां स्वामिनी
कृपातिशयकिंकरी मम विभूतये शांकरी ॥ ८१ ॥

जडाः प्रकृतिनिर्धना जनविलोचनारन्तुदा
नरा जननि वीक्षां क्षणमवाप्य कामाक्षि ते ।
वयस्सु मधुमाधुरीं प्रकटयन्ति पौरन्दरी-
विभूतिषु विडम्बनां वपुषि मान्मर्था प्रक्षियाम् ॥ ८२ ॥

धन्सतनतटस्कुटस्फुरितकञ्चुलीचञ्चली-
कृतत्रिपुरशासना सुजनशीलितोपासना ।
दृशोः सरणिमश्रुते मम कदा नु काञ्चीपुरे
परा परमयोगिनां मनसि चित्तुला पुष्कला ॥ ८३ ॥

कवीन्द्रलृद्येयरी परिगृहीतकाञ्चीपुरी
निरुद्धकरुणाञ्जरी निभिललोकरक्षाकरी ।
मनःपथदवीयसी मदनशासनप्रेयसी
मडागुणगरीयसी मम दृशोऽस्तु नेदीयसी ॥ ८४ ॥

धनेन न रमामले भलजनात्र सेवामले
न यापलमयामले भवभयान्न दूयामले ।
स्थिरां तनुमलेतरां मनसि किं च काञ्चीरत-
स्मरान्तककुटुम्बिनीयरणपल्लवोपासनाम् ॥ ८५ ॥

सुराः परिजना वपुर्मनसिजाय वैरायते
त्रिविष्टपनितम्बिनीकुचतटी च डेलीगिरिः ।
गिरः सुरभयो वयस्तरुणिमा दरिद्रस्य वा
कटाक्षसरणौ क्षाणं निपतितस्य कामाक्षि ते ॥ ८६ ॥

पवित्रय जगत्त्रयीविभुधभोधजुवातुभिः
पुरत्रयविमर्दिनः पुलककञ्चुलीदायिभिः ।
भवक्षयविचक्षाणैर्व्यसनमोक्षाणैर्वीक्षाणैः
निरक्षरशिरोमणिं करुणयैव कामाक्षि माम् ॥ ८७ ॥

कदा कलितभेलनाः करुणयैव काञ्चीपुरे
कलायमुकुलत्विषः शुभकदम्बपूजाङ्कुराः ।
पयोधरभरावसाः कविजनेषु ते बन्धुराः

पथेलिमङ्कपारसा पश्चिपतन्ति मार्गे दृशोः ॥ ८८ ॥

अशोध्यमयलोद्भवं लृद्यनन्दनं देडिनाम्
अनर्धमघिकाञ्चि तत्किमपि रत्नमुद्द्योतते ।
अनेन समलंकृता जयति शङ्कराङ्कुस्थली
कदास्य मम मानसं व्रजति पेटिकाविभ्रमम् ॥ ८९ ॥

परामृतञ्जरीप्लुता जयति नित्यमन्तश्चरी
भुवामपि बलिश्चरी परमसंविदेकात्मिका ।
महद्भिरपरोक्षिता सततमेव काञ्चीपुरे
ममान्वलमलंमतिर्मनसि भातु माडेश्चरी ॥ ९० ॥

तमोविपिनधाविनं सततमेव काञ्चीपुरे
विडाररसिका परा परमसंविदुर्वीरुडे ।
कटाक्षनिगवैर्दृढे लृद्यद्युष्टन्तावलं
शिरं नयतु मामकं त्रिपुरवैरिशीमन्तिनी ॥ ९१ ॥

त्वमेव सति यण्डिका त्वमसि देवि यामुण्डिका
त्वमेव परमातृका त्वमपि योगिनीरूपिणी ।
त्वमेव डिल शाम्भवी त्वमसि कामकोटी जया
त्वमेव विजया त्वयि त्रिजगदम्ब डिं भ्रूमडे ॥ ९२ ॥

परे जननि पार्वति प्रज्ञातपालिनि प्रातिभ-
प्रदात्रि परमेश्वरि त्रिजगदाश्रिते शाश्वते ।
त्रियम्बककुटुम्बिनि त्रिपदसङ्गिनि त्रीक्षणे
त्रिशक्तिमयि वीक्षाणं मयि निधेडि कामाक्षि ते ॥ ९३ ॥

मनोमधुकरोत्सवं विदधती मनीषाशुषां
स्वयम्प्रभववैभरीविपिनवीथिकालम्बिनी ।
अडो शिशिरिता कृपामधुरसेन कम्पातटे
यरायरविधायिनी यलति कापि चिन्मञ्जरी ॥ ९४ ॥

कलावति कलाभृतो मुकुटसीम्नि लीलावति
स्पृहावति मलेश्वरे भुवनमोडने भास्वति ।
प्रभावति रमे सदा मडितरूपशोभावति
त्परावति परे सतां गुरुकृपाम्बुधारावति ॥ ९५ ॥

त्वयैव जगदम्बया भुवनमाण्डलं सूयते
 त्वयैव करुणार्द्रया तदपि रक्षां नीयते ।
 त्वयैव भरकोपया नयनपावके डूयते
 त्वयैव किल नित्यया जगति सन्ततं स्थीयते ॥ ८६ ॥

यरायरजगन्मयीं सकलहृन्मयीं चिन्मयीं
 गुणत्रयमयीं जगत्त्रयमयीं त्रिधामामयीम् ।
 परापरमयीं सदा दशादिशां निशाडर्मयीं
 परां सततसन्मयीं मनसि चिन्मयीं शीलये ॥ ८७ ॥

जय जगदम्बिके उरकुटुम्बिनि वङ्गत्रय्या
 जितशरदम्बुजे धनविडम्बिनि केशरय्या ।
 परमवलम्बनं कुरु सदा पररूपधरे
 मम गतसंविद्यो जडिमडम्बरताण्डविनः ॥ ८८ ॥

भुवनजननि भूषाभूतयन्त्रे नमस्ते
 क्लृषशमनि कम्पातीरगोडे नमस्ते ।
 निम्बिलनिगमवेद्ये नित्यरूपे नमस्ते
 परशिवमयि पाशश्छेदस्ते नमस्ते ॥ ८९ ॥

क्वणत्काञ्ची काञ्चीपुरमण्डिविपञ्चीलयञ्जरी-
 शिरःकम्पा कम्पावसतिरनुकम्पाजलनिधिः ।
 धनश्यामा श्यामा कठिनकुचसीमा मनसि मे
 मृगाक्षी कामाक्षी उरनटनसाक्षी विडरतात् ॥ ९० ॥

समरविजयकोटी साधकानन्दघाटी
 मृदुगुणपरिपेटी मुष्यकादम्बवाटी ।
 मुनिनुतपरिपाटी मोडिताजाण्डकोटी
 परमशिववधूटी पातु मां कामकोटी ॥ ९०९ ॥

धर्मं परवरप्रदं प्रकृतिपेशलं पावनं
 परापरचिदाकृतिप्रकटनप्रदीपायितम् ।
 स्तवं पठति नित्यदा मनसि भावयन्त्रम्बिकां
 जपैरलमलं मापैरघिकटेडसंशोषणैः ॥ ९०८ ॥

स्तुतिशतकं सम्पूर्णम् ॥

॥ कटाक्षशतकम् ॥

मोहान्धकारनिवर्धं विनिवृत्तुमीडे
मूकात्मनामपि मडाकवितावदान्यान् ।
श्रीकाञ्चिद्वेशशिशिरीकृतिजगदुक्तान्
अेकाम्रनाथतरुणीकरुणावलोकान् ॥ १ ॥
मातर्जयन्ति ममताग्रहभोक्षाणानि
माडेन्द्रनीलरुचिशिक्षाएदक्षिणानि ।
कामाक्षि कल्पितजगत्त्रयरक्षाणानि
त्वद्दीक्षाणानि वरदानविद्यक्षाणानि ॥ २ ॥
आनङ्गतन्त्रविधिदर्शितकौशलानाम्
आनन्दमन्दपरिधूर्णितमन्थराणाम् ।
तारव्यमम्भ तव ताडितकर्णसीमां
कामाक्षि भेलति कटाक्षनिरीक्षाणानाम् ॥ ३ ॥
कल्बोलितेन करुणारसवेल्लितेन
कल्बाषितेन कमनीयमुद्दुस्मितेन ।
मामञ्चितेन तव किञ्चन कुञ्चितेन
कामाक्षि तेन शिशिरीकुरु वीक्षितेन ॥ ४ ॥
साहाय्यकं गतवती मुदुरर्जनस्य
मन्दस्मितस्य परितोषितभीमयेताः ।
कामाक्षि पाण्डवयमूरिव तावकीना
कर्णान्तिकं यलति उन्त कटाक्षलक्ष्मीः ॥ ५ ॥
अस्तं क्षणान्नयतु मे परितापसूर्यम्
आनन्दयन्द्रमसमानयतां प्रकाशम् ।
कालान्धकारसुषुमां कलयन्दिगन्ते
कामाक्षि कोमलकटाक्षनिशागमस्ते ॥ ६ ॥

ताटाडुमौक्तिकरुथाङ्कुरदन्तकान्तिः
 कारुण्यदस्तिपशिषामिनिधिः ।
 उन्मूलयत्वशुभपादपमस्मदीयं
 कामाक्षि तावककटाक्षमतद्गजेतन्द्रः ॥ ७ ॥

छायाभरणे जगतां परितापहारी
 ताटङ्कुरलमणितल्लजपल्लवश्रीः ।
 कारुण्यनाम विकिरन्मकरन्दजालं
 कामाक्षि राजति कटाक्षसुरद्रुमस्ते ॥ ८ ॥

सूर्याश्रयप्रणयिनी मणिकुण्डलांशु-
 लौहित्यकोकनदकाननमाननीया ।
 यान्ती तव स्मरदराननकान्तिसिन्धुं
 कामाक्षि राजति कटाक्षकलिनन्दकन्या ॥ ९ ॥

प्राप्नोति यं सुकृतिनं तव पक्षपातात्
 कामाक्षि वीक्षाणविलासकलापुरन्ध्री ।
 सद्यस्तमेव डिल मुक्तिवधूर्वृणीते
 तस्मान्नितान्तमनयोश्चिदमैकमत्यम् ॥ १० ॥

यान्ती सदैव मरुतामनुकूलभावं
 भ्रूवल्लिशङ्कधनुस्त्वसिता रसार्द्रा ।
 कामाक्षि कौतुकतरङ्गितनीलकण्ठा
 कादम्बिनीव तव भाति कटाक्षमाला ॥ ११ ॥

गङ्गाभसि स्मितमये तपनात्मजैव
 गङ्गाधरोरसि नवोत्पलमालिकेव ।
 वङ्गप्रभासरसि शैवलमण्डलीव
 कामाक्षि राजति कटाक्षरुचिच्छटा ते ॥ १२ ॥

संस्कारतः किमपि कन्दलितान् रसज्ञ-
 केदारसीम्नि सुधियामुपभोगयोग्यान् ।
 कल्याणसूक्तिलहरीकलमाङ्कुरान्नः
 कामाक्षि पक्षमलयतु त्वदपाङ्गमेघः ॥ १३ ॥

याञ्चल्यमेव नियतं कलयन्प्रकृत्या
 मालिन्यभूः श्रुतिपथाङ्कमजागुरुकः ।

डैवव्यमेव डिमु कल्पयते नतानां
कामाक्षि चित्रमपि ते करुणाकटाक्षः ॥ १४ ॥

संश्रुवने जननि यूतशिलीमुभस्य
संमोडने शशिकिशोरकशेभरस्य ।
संस्तम्भने य ममताग्रलयेष्टितस्य
कामाक्षि वीक्षणाकला परमौषधं ते ॥ १५ ॥

नीलोऽपि रागमधिकं जनयन्पुरारेः
लोलोऽपि भक्तिमधिकां दृढयन्नराणाम् ।
वक्रोऽपि देवि नमतां समतां पित-वन्
कामाक्षि नृत्यतु मयि त्वदपाङ्गपातः ॥ १६ ॥

कामद्रुडो लृटययन्त्राणजगद्गुका
कामाक्षि यञ्चलदृग्ञ्चलमेभला ते ।
आश्चर्यमम्भ भजतां ञटिति स्वकीय-
सम्पर्कं येव विधुनोति समस्तबन्धान् ॥ १७ ॥

कुण्ठीकरोतु विपदं मम कुञ्चितभ्रू-
यापाञ्चितः श्रितविदेहभवानुरागः ।
रक्षोपकारमनिशं जनयञ्जगत्यां
कामाक्षि राम एव ते करुणाकटाक्षः ॥ १८ ॥

श्रीकामकोटि शिवलोचनशोषितस्य
शङ्कारभीजविभवस्य पुनःप्ररोडे ।
प्रेमाभ्रसाद्र्द्रमथिरात्प्रयुरेण शङ्के
केदारमम्भ तव केवलदृष्टिपातम् ॥ १९ ॥

माहात्म्यशेवधिरसौ तव दूर्विलङ्घ्य-
संसारविन्ध्यगिरिकुण्ठनकेलियुञ्चुः ।
वैर्याम्बुधिं पशुपतेश्चलकीकरोति
कामाक्षि वीक्षणाविजृम्भणकुम्भजन्मा ॥ २० ॥

पीयूषवर्षवशिशिरा स्फुटदुत्यलश्री-
मैत्री निसर्गमधुरा कृततारकासिः ।
कामाक्षि संश्रितवती वपुरष्टमूर्तेः
ज्योत्स्नायते भगवति त्वदपाङ्गमाला ॥ २१ ॥

अम्ब स्मरप्रतिभटस्य वपुर्मनोऽहम्
 अम्भोजकाननमिवाञ्चितकण्टकाभम् ।
 भृङ्गीव युम्भति सदैव सपक्षपाता
 कामाक्षि कोमलरुचिस्त्वदपाङ्गमाला ॥ २२ ॥

केशप्रभापटलनीलवितानजाले
 कामाक्षि कुण्डलमणिञ्चविटीपशोभे ।
 शङ्खे कटाक्षरुचिरङ्गतले कृपाभ्या
 शैलूषिका नटति शंकरवल्लभे ते ॥ २३ ॥

अत्यन्तशीतलमतन्द्रयतु क्षणार्धम्
 अस्तोकविभ्रममनङ्गविलासकन्दम् ।
 अल्पस्मितादृतमपारकृपाप्रवाडम्
 अक्षिप्ररोडमचिरान्मयि कामकोटि ॥ २४ ॥

मन्दाक्षरागतरलीकृतिपारतन्त्र्यात्
 कामाक्षि मन्थरतरां त्वदपाङ्गोलाम् ।
 आरुढ्य मन्दमतिकीर्तुकशालि यक्षुः
 आनन्दमेति मुदुरर्धशशाडुमौलेः ॥ २५ ॥

त्रैयम्भङं त्रिपुरसुन्दरि उर्म्यभूमि-
 रङ्गां विडारसरसी करुणाप्रवाडः ।
 दासाश्च वासवमुखाः पश्चिपालनीयं
 कामाक्षि विश्वमपि वीक्षाणाम्भूतस्ते ॥ २६ ॥

वागीश्वरी सड्यरी नियमेन लक्ष्मीः
 भ्रूवल्लरीवशकरी भुवनानि गेडम् ।
 रुपं त्रिलोकनयनामृतमम्ब तेषां
 कामाक्षि येषु तव वीक्षाणारतन्त्री ॥ २७ ॥

माडेश्वरं ञटिति मानसमीनमम्ब
 कामाक्षि घैर्यजलधौ नितरां निमग्नम् ।
 जालेन शङ्खलयति त्वदपाङ्गनाम्ना
 विस्तारितेन विषमायुधदाशकोऽसौ ॥ २८ ॥

उन्मथ्य षोडशकमलाकारमम्ब जाज्य-

स्तम्भेरमं मम मनोविपिने भ्रमन्तम् ।

कुण्डीकुरुष्व तरसा कुटिलाग्रसीम्ना

कामाक्षि तावककटाक्षमहाङ्कुशेन ॥ २९ ॥

उद्वेल्लितस्तभङ्कितैर्लवितैर्विलासैः

उत्थाय देवि तव गाढकटाक्षकुञ्जत् ।

दूरं पलाययतु भोऽमृगीकुलं मे

कामाक्षि स्तवपरमनुग्रहकेसरीन्द्रः ॥ ३० ॥

स्नेहादृतां विदलितोत्पलकन्तिथोरं

जेतारमेव जगदीश्वरि जेतुकामः ।

मानोधृतो मकरकेतुरसौ धुनीते

कामाक्षि तावककटाक्षकृपाणवल्लीम् ॥ ३१ ॥

श्रौतीं प्रजत्रपि सदा सरणिं मुनीनां

कामाक्षि सन्ततमपि स्मृतिमार्गगामी ।

डौटिल्यमम्भ कथमस्थिरतां य धत्ते

यौर्यं य पङ्कजरुयां त्वदपाङ्गपातः ॥ ३२ ॥

नित्यं श्रेतुः परिथितौ यतमानमेव

नीलोत्पलं निजसमीपनिवासलोलम् ।

प्रीत्यैव पाठयति वीक्षाण्डेशिकेन्द्रः

कामाक्षी किन्तु तव कालिमसम्प्रदायम् ॥ ३३ ॥

भ्रान्त्वा मुहुः स्तभङ्कितस्मितकृन्तराशौ

कामाक्षि वङ्गत्ररुचिसंययवारिराशौ ।

आनन्दति त्रिपुरमर्दननेत्रलक्ष्मीः

आलम्ब्य देवि तव मन्दमपाङ्गसेतुम् ॥ ३४ ॥

श्यामा तव त्रिपुरसुन्दरि लोचनश्रीः

कामाक्षि कन्दलितमेदुरतारकान्तिः ।

ज्योत्स्नावती स्मितरुचापि कथं तनोति

स्पर्धामिहो कुवल्यैश्च तथा चकोरैः ॥ ३५ ॥

कालाञ्जनं य तव देवि निरीक्षाणं य

कामाक्षि साम्यसरणिं समुपैति कान्त्या ।

निश्शेषनेत्रसुलभं जगतीषु पूर्व-

मन्यन्त्रिनेत्रसुलभं तुङ्गिनाद्रिकन्ये ॥ ३६ ॥

धूमाङ्कुरो मकरकेतनपावकस्य
 कामाक्षि नेत्ररुचिनीलिमयातुरी ते ।
 अत्यन्तमद्भुतमिदं नयनत्रयस्य
 उर्ध्वोदयं जनयते हरुणाङ्गुभौलेः ॥ ३७ ॥

आरभ्यलेशसमये तव वीक्षणस्य
 कामाक्षि मूकमपि वीक्षणमात्रनम्रम् ।
 सर्वज्ञता सकललोकसमक्षमेव
 कीर्तिस्वयंवरणमाव्यवती वृणीते ॥ ३८ ॥

कालाम्बुवाड उव ते परितापहारी
 कामाक्षि पुष्करमधःकुरुते कटाभ्रः ।
 पूर्वः परं क्षणरुच्या समुपैति मैत्री-
 मन्यस्तु स । ततरुचिं प्रकटीकरोति ॥ ३९ ॥

सूक्ष्मेऽपि दुर्गमतरैऽपि गुरुप्रसाद-
 साहाय्येन विचरन्नपवर्गमार्गो ।
 संसारपङ्कनियये न पतत्यमूं ते
 कामाक्षि गाढमवलम्ब्य कटाक्षयष्टिम् ॥ ४० ॥

कामाक्षि सन्ततमसौ हरिनीलरत्न-
 स्तम्भे कटाक्षरुचिपुञ्जमये भवत्याः ।
 अद्भुतेऽपि भक्तिनिगलैर्मम चित्तहस्ती
 स्तम्भं य अन्यमपि मुञ्चति हन्त चित्रम् ॥ ४१ ॥

कामाक्षि काष्णार्थमपि सन्ततमञ्जनं य
 भिन्नसर्गततरलोऽपि भवत्कटाक्षः ।
 वैमल्यमन्वडमनञ्जनता य भूयः
 स्थैर्यं य भक्तदृष्टयाय कथं ददाति ॥ ४२ ॥

मन्दस्मितस्तभक्तिं मणिङ्कुण्डलांशु-
 स्तोमप्रवालरुचिरं शिशिरीकृताशम् ।
 कामाक्षि राजति कटाक्षरुच्यैः कदम्बम्
 उद्यानमम्ब करुणाहरिषोक्षाशयाः ॥ ४३ ॥

कामाक्षि तावककटाक्षमलेन्द्रनील-
सिंहासनं श्रितवतो मकरध्वजस्य ।
साम्राज्यमङ्गलविधौ मुण्डिकुण्डलश्रीः
नीराजनोत्सवतरङ्गितदीपमाला ॥ ४४ ॥

मातः क्षणं स्नपय मां तव वीक्षितेन
मन्दाक्षितेन सुजनैरपरोक्षितेन ।
कामाक्षि कर्मतिमिरोत्तरभास्करेण
श्रेयस्करेण मधुपद्मुत्तितस्करेण ॥ ४५ ॥

प्रेमापगापयसि मञ्जनमारयय्य
युक्तः स्मितांशुकृतभस्मविलेपनेन ।
कामाक्षि कुण्डलमण्डितिभिर्जटालः
श्रीकण्ठमेव भजते तव दृष्टिपातः ॥ ४६ ॥

कैवल्यदाय करुणारसकिंकराय
कामाक्षि कन्दलितविलम्बमशंकराय ।
आलोकनाय तव भक्तशिवंकराय
मातर्नमोऽस्तु परतन्त्रितशंकराय ॥ ४७ ॥

साम्राज्यमङ्गलविधौ मकरध्वजस्य
लोलालकालिकृततोरणमाल्यशोभे ।
कामेश्वरि प्रयलद्दुत्पलवैजयन्ती-
यातुर्यमेति तव यञ्जलदृष्टिपातः ॥ ४८ ॥

मार्गोण मञ्जुक्यकान्तितभोवृतेन
मन्दायमानगमना मदनानुरासौ ।
कामाक्षि दृष्टिरयते तव शंकराय
संकेतभूमिभयिरादभिसारिकेव ॥ ४९ ॥

ग्रीडनुवृत्तिरमणीकृतसाडयर्था
शैवालितं गलरुथा शशिशोभरस्य ।
कामाक्षि कान्तिसरसीं त्वदपाङ्गलक्ष्मीः
मन्दं समाश्रयति मञ्जनपेलनाय ॥ ५० ॥

काषायमंशुकमिव प्रकटे दधानो
माण्डिक्यकुण्डलरुचिं ममताविरोधी ।

श्रुत्यन्तसीमनि रतः सुतरां यकास्ति
कामाक्षि तावककटाक्षयतीश्वरोऽसौ ॥ ५१ ॥

पाषाणं येव उरिनीलमणिर्दिनेषु
प्रभलनतां कुवलयं प्रकटीकरोति ।
नौमित्तिको जलदमेयकिमा ततस्ते
कामाक्षि शून्यमुपमनमपाङ्गलक्ष्याः ॥ ५२ ॥

शङ्कारविभ्रमवती सुतरां सलज्ज
नासाग्रमौक्तिकरुया कृतमन्डलासा ।
श्यामा कटाक्षसुषमा तव युक्तमेतत्
कामाक्षि युम्भति दिगम्बरवक्त्रभिम्भम् ॥ ५३ ॥

नीलोत्पलेन मधुपेन य दृष्टिपातः
कामाक्षि तुल्यं धृति ते कथमामनन्ति ।
शैत्येन निन्दयति यदन्वडमिन्दुपादान्
पाथोरुडेण यदसौ कलडायते य ॥ ५४ ॥

ओष्ठप्रभापटलविद्रुममुद्गिते ते
भ्रूवल्लिवीचिसुभगे मुभकान्तिसिन्धौ ।
कामाक्षि वारिभरपूरणलम्भमान-
कालाम्भुवाडसरणिं लभते कटाक्षः ॥ ५५ ॥

मन्दस्मितैर्धवलिता मणिङ्कुण्डलांशु-
सम्पर्कलोडितरुचिस्त्वदपाङ्गधारा ।
कामाक्षि मल्लिकुसुमैर्नवपल्लवैश्च
नीलोत्पलैश्च रचितेव विभाति माला ॥ ५६ ॥

कामाक्षि शीतलकृपारसनिर्जराभः-
सम्पर्कपक्ष्मलरुचिस्त्वदपाङ्गमाला ।
गोभिः सदा पुरश्चिपोरभिलष्यमाणा
दूर्वाकदम्बकविडम्बनमातनोति ॥ ५७ ॥

दृत्पङ्कजं मम विकासयतु प्रमुषण-
न्नुल्लासमुत्पलरुच्येस्तमसां निरोद्धा ।
दोषानुषङ्गजडतां जगतां धुनानः
कामाक्षि वीक्षणविलासदिनोदयस्ते ॥ ५८ ॥

यक्षुर्विमोडयति यन्द्रविभूषणस्य
 कामाक्षि तावककटाक्षतमःप्ररोडः ।
 प्रत्यङ्मुपं तु नयनं स्तिमितं मुनीनां
 प्राकाश्यमेव नयतीति परं विचित्रम् ॥ ५८ ॥

कामाक्षि वीक्षणरुथा युधि निर्जितं ते
 नीलोत्पलं निरवशेषगताभिमानम् ।
 आगत्य तत्परिसरं श्रवणवतंस-
 व्योजेन नूनमभयार्थनमातनोति ॥ ६० ॥

आश्चर्यमम्भ मदानात्युदयावलम्बः
 कामाक्षि यञ्चलनिरीक्षणविभ्रमस्ते ।
 धैर्यं विधूय तनुते लृष्टि रागभन्धं
 शम्भोस्तदेव विपरीततया मुनीनाम् ॥ ६१ ॥

जन्तोः सकृत्प्राणमतो जगदीज्यतां य
 तेजास्वित्तां य निशितां य मतिं सभायाम् ।
 कामाक्षि माक्षिकञ्जरीमिव वैभरीं य
 लक्ष्मीं य पक्ष्मलयति क्षणवीक्षणं ते ॥ ६२ ॥

कादम्बिनी किमयते न जलानुषङ्गं
 भृङ्गावली किमुरीकुरुते न पद्मम् ।
 किं वा कलिनतनया सलते न भृङ्गं
 कामाक्षि निश्चयपदं न तवाक्षिलक्ष्मीः ॥ ६३ ॥

काकोलपावकतृणीकरणोऽपि दक्षः
 कामाक्षि बालकसुधाकरशेभरस्य ।
 अत्यन्तशीतलतमोऽप्यनुपारतं ते
 चित्तं विमोडयति चित्रमयं कटाक्षः ॥ ६४ ॥

कार्पाण्यपूरपरिवर्धितमम्भ मोड-
 कन्दोद्गतं भवमयं विषपादपं मे ।
 तुङ्गं छिनत्तु तुङ्गिनाद्रिसुते भवत्याः
 काञ्चीपुरेश्वरि कटाक्षकुठारधारा ॥ ६५ ॥

कामाक्षि घोरभवरोगाचिकित्सनार्थ-

मत्स्यर्था देशिककटाक्षभिषक्प्रसादात् ।
 तत्रापि देवि लभते सुकृती कदाचि-
 दन्यस्य दुर्लभमपाङ्गमलौषधं ते ॥ ६६ ॥

कामाक्षि देशिककृपाङ्कुरमाश्रयन्तो
 नानातपोनियमनाशितपाशबन्धाः ।
 वासालयं तव कटाक्षममुं मलान्तो
 लब्ध्वा सुभं समाधियो विचरन्ति लोके ॥ ६७ ॥

साकृतसंलपितसम्भृतमुग्धलासं
 प्रीडानुरागसल्यारि विलोकनं ते ।
 कामाक्षि कामपरिपन्थिनि मारवीर-
 साम्राज्यविभ्रमदशां सहृद्वीकरोति ॥ ६८ ॥

कामाक्षि विभ्रमबलैकनिधिर्विधाय
 भ्रूवल्लियापकुटिलीकृतिमेव चित्रम् ।
 स्वाधीनतां तव निनाय शशाङ्गभौले-
 रङ्गार्धराज्यसुभलाभमपाङ्गवीरः ॥ ६९ ॥

कामाङ्कुरैकनिलयस्तव दृष्टिपातः
 कामाक्षि भक्तमनसां प्रददातु कामान् ।
 रागान्वितः स्वयमपि प्रकटीकरोति
 वैराग्यमेव कथमेष मलामुनीनाम् ॥ ७० ॥

कालाम्बुवाडनिवडैः कल्लायते ते
 कामाक्षि कालिममदेन सदा कटाक्षः ।
 चित्रं तथापि नितराममुमेव दृष्ट्वा
 सोत्सङ्ग एव रमते डिल नीलकण्ठः ॥ ७१ ॥

कामाक्षि मन्मथरिपुं प्रति मारताप-
 मोला-धकारजलदागमनेन नृत्यन् ।
 दृष्टमर्कञ्चुडिकुलं कबलीकरोतु
 व्यामिश्रमेयकरुचिस्त्वदपाङ्गकेडी ॥ ७२ ॥

कामाक्षि मन्मथरिपोरवलोकनेषु
 कान्तं पयोजमिव तावकमक्षिपातम् ।
 प्रेमागमो द्विवसवद्विकथीकरोति

लज्जाभरो रजनिवन्मुकुलीकरोति ॥ ७३ ॥

मूको विरिञ्चति परं पुरुषः कुरुपः
 कन्दर्पति त्रिदशराजति किम्पयानः ।
 कामाक्षि डेवलमुपकुम्भकाल एव
 लीलातरङ्गितकटाक्षरुचः क्षणं ते ॥ ७४ ॥

नीलालका मधुकरन्ति मनोझनासा-
 मुक्तारुचः प्रकटकन्दभिसाङ्गुरन्ति ।
 कारुण्यमम्भ मकरन्दति कामकोटि
 मन्ये ततः कमलमेव विलोचनं ते ॥ ७५ ॥

आकांक्ष्यमाणकृलदानविचक्षाणायाः ।
 कामाक्षि तावककटाक्षककामधेनोः ।
 सम्पर्क एव कथमम्भ विमुक्तापाश-
 भन्धाः स्फुटं तनुभृतः पशुतां त्यजन्ति ॥ ७६ ॥

संसारधर्मपरितापजुषां नराणां
 कामाक्षि शीतलतराणि तवेक्षितानि ।
 यन्द्रातपन्ति धनयन्धनकर्मन्ति
 मुक्तागुणान्ति छिमवारिनिषेचनन्ति ॥ ७७ ॥

प्रेमाभ्युराशिसततश्नपितानि चित्रं
 कामाक्षि तावककटाक्षनिरीक्षणानि ।
 सन्धुक्षयन्ति मुल्लुरिन्धनराशिरीत्या
 मारद्गुडो मनसि मन्मथचित्रभानुम् ॥ ७८ ॥

कालाञ्जनप्रतिभटं कमनीयकान्त्या
 कन्दर्पतन्त्रकलया कलितानुभावम् ।
 काञ्चीविडारसिके कलुषार्तिथोरं
 कल्लोलयस्व मयि ते करुणाकटाक्षम् ॥ ७९ ॥

कान्तेन मन्मथदेन विमोह्यमान-
 स्वान्तेन यूततरुमूलगतस्य पुंसः ।
 कान्तेन किञ्चिद्वलोकय लोचनस्य
 प्रान्तेन मां जननि काञ्चिपुरीविभूषे ॥ ८० ॥

कामाक्षि कोऽपि सुजनास्त्वदपाङ्गसंगे
 कण्ठेन कन्दलितकालिमसम्प्रदायाः ।
 उत्तंसकल्पितयकोरकुटुम्भापोषा
 नक्तन्दिवसप्रसवत्नूनयना भवन्ति ॥ ८१ ॥

नीलोत्पलप्रसवकान्तिनिर्दशनेन
 कारुण्यविलम्बजुषा तव वीक्षणोत्तरे ।
 कामाक्षि कर्मजलधेः कलशीसुतेन
 पाशत्रयाद्भयममी परिमोचनीयाः ॥ ८२ ॥

अत्यन्तयञ्चलमकृत्रिममञ्जनं किं
 अकारभङ्गिरडिता किमु भृङ्गामाला ।
 धूमाङ्कुरः किमु लुताशनसंगलीनः
 कामाक्षि नेत्ररुचिनीलिमकन्दली ते ॥ ८३ ॥

कामाक्षि नित्यमयमञ्जलिरस्तु मुक्ति-
 बीजाय विलम्बमदोदयघूर्णिताय ।
 कन्दर्पदर्पपुनरुद्भवसिद्धिदाय
 कल्याणदाय तव देवि दृगञ्चलाय ॥ ८४ ॥

दर्पाङ्कुरो मकरकेतनविलम्भाणां
 निन्दाङ्कुरो विदलितोत्पलयातुरीणाम् ।
 दीपाङ्कुरो भवतमिस्रकदम्बकानां
 कामाक्षि पालयतु मां त्वदपाङ्गपातः ॥ ८५ ॥

कैवल्यदिव्यमणिरोडणपर्वतेभ्यः
 कारुण्यनिर्जरपयःकृतमञ्जनेभ्यः ।
 कामाक्षि किंकरितशङ्करमानसेभ्य-
 स्तेभ्यो नमोऽस्तु तव वीक्षणविलम्बेभ्यः ॥ ८६ ॥

अल्पीय एव नवमुत्पलमम्बु लीना
 मीनस्य वा सरणिरम्बुरुडां च किं वा ।
 दूरे मृगीदृगसमञ्जसमञ्जनं च
 कामाक्षि वीक्षणरुचौ तव तर्क्यामः ॥ ८७ ॥

मिश्रीभवद्भ्रूलपङ्किलशङ्कुरोरस्-
 सीमाङ्गणो किमपि रिङ्गणामादधानः ।

डेलावधूतलवितश्रवणोत्पलोऽसौ
कामाक्षि आल धव राजति ते कटाक्षः ॥ ८८ ॥

प्रौढिकरोति विदुषां नवसूक्तिघाटी-
यूताटवीषु बुधकोडिललाव्यमानम् ।
माध्वीरसं परिमलं च निर्गलं ते
कामाक्षि वीक्षाणविलासवसन्तलक्ष्मीः ॥ ८९ ॥

कूलकषं वितनुते करुणाभ्युवर्षा
सारस्वतं सुकृतिनः सुलभं प्रवालम् ।
तुच्छीकरोति यमुनाभ्युतरङ्गभङ्गी
कामाक्षि किं तव कटाक्षमडाम्बुवाडः ॥ ९० ॥

जगर्ति देवि करुणाशुकसुन्दरी ते
ताटङ्गरत्नरुचिदाडिमण्डशोणो ।
कामाक्षि निर्भरकटाक्षमरीशिपुञ्ज-
माडेन्द्रनीलमणिपञ्जरमध्यभागे ॥ ९१ ॥

कामाक्षि सत्सुवलयस्य सगोत्रभावा-
दाकामति श्रुतिमसौ तव दृष्टिपातः ।
किं स्फुटं कुटिलतां प्रकटीकरोति
भ्रूवल्लरीपरिचितस्य कूलं किमेतत् ॥ ९२ ॥

येषा तवाक्षिसुषमा विषमायुधस्य
नारायवर्षलडरी नगराजकन्ये ।
शके करोति शतधा लृष्टि धैर्यमुद्रां
श्रीकामकोटि यदसौ शिशिरांशुमौलेः ॥ ९३ ॥

आणो न पुष्पधनुषः परिकलयमान-
त्राणो न भक्तमनसां करुणाकरेण ।
कोणो न कोमलदृशस्तव कामकोटि
शोणो न शोषय शिवे मम शोडसिन्धुम् ॥ ९४ ॥

मारद्रुडा मुकुटसीमनि लाव्यमाने
मन्दाकिनीपयसि ते कुटिलं यरिष्युः ।
कामाक्षि कोपरभसाद्गलमानमीन-
सन्देहमङ्कुरयति क्षणमक्षिपातः ॥ ९५ ॥

कामाक्षि संवलितभौक्तिःकुण्डलांशु-
यञ्चत्सितश्रवणायामरयातुरीकः ।
स्तम्भे निरन्तरमपाङ्गमये भवत्या
भङ्गश्चास्ति मकरध्वजमत्तडस्ती ॥ ६६ ॥

यावत्कटाक्षरञ्जनीसमयागमस्ते
कामाक्षि तावदचिरात्रमतां नराणाम् ।
आविर्भवत्यमृतदीधितिभिम्बमम्ब
संविन्मयं वृद्धयपूर्वागिरीन्द्रशङ्गे ॥ ६७ ॥

कामाक्षि कल्पविटपीव भवत्कटाक्षो
द्वित्सुः समस्तविभवं नमतां नराणाम् ।
भृङ्गस्य नीलनलिनस्य य कान्तिसम्प-
त्सर्वस्वमेव डरतीति परं विचित्रम् ॥ ६८ ॥

अत्यन्तशीतलमनर्गलकर्मपाक-
काकोलडारि सुलभं सुमनोभिरेतत् ।
पीयूषमेव तव वीक्षणमम्ब किन्तु
कामाक्षि नीलमिदमित्यथमेव भेदः ॥ ६९ ॥

अज्ञातभक्तिरसमप्रसरद्विवेक-
मत्यन्तगर्वमनधीतसमस्तशास्त्रम् ।
अप्राप्तसत्यमसमीपगतं य मुक्तेः
कामाक्षि नैव तव स्पृहयति दृष्टिपातः ॥ १०० ॥

(कामाक्षि मामवतु ते करुणाकटाक्षः)
पातेन लोचनरुचेस्तव कामकोटि
पोतेन पतकपयोधिभयातुराणाम् ।
पूतेन तेन नवकाञ्चनकुण्डलांशु-
वीतेन शीतलय भूधरकन्यके माम् ॥ १०१ ॥

कटाक्षशतकं सम्पूर्णम् ॥

॥ मन्दस्मितशतकम् ॥

अध्रीमो वयमञ्जलिं प्रतिदिनं अन्धच्छिद्ये द्देलिनां
 कन्दर्पगमतन्त्रमूलगुरवे कल्याणकेलीभुवे ।
 कामाक्ष्या धनसारपुञ्जश्शसे कामद्रुलश्चक्षुषां
 मन्दारस्तभकप्रभामदमुषे मन्दस्मितज्योतिषे ॥ १ ॥

सध्रीये नवमल्लिकासुमनसां नासाग्रमुक्तामणो-
 रायार्याय मृणालकाण्डमलसां नैसर्गिकाय द्विषे ।
 स्वर्धुन्या सलु युध्वेन डिमरुयेरर्धासनाध्यासिने
 कामाक्ष्याः स्मितमञ्जरीधवलमाद्वैताय तस्मै नमः ॥ २ ॥

कर्पूरद्युतिथातुरीमतितरामल्वीयसीं कुर्वती
 दौर्भाग्योद्यमेव संविद्यती दौषाकरीणां त्विषाम् ।
 क्षुल्लानेव मनोज्ञमल्लिनिकरान्कुल्लानपि व्यञ्जती
 कामाक्ष्या मृदुलस्मितांशुलडरी कामप्रसूरस्तु मे ॥ ३ ॥

या पीनस्तनमण्डलोपरि लसत्कर्पूरलेपायते
 या नीलेक्षणरान्निकान्तिततिषु ज्योत्स्नाप्ररोडायते ।
 या सौन्दर्यधुनीतरङ्गततिषु व्यालोलुंसायते
 कामाक्ष्याः शिशिरीकरोतु हृद्यं सा मे स्मितप्रायुरी ॥ ४ ॥

येषां गच्छति पूर्वपक्षसरणिं कौमुद्रतः श्वेतिमा
 येषां सन्ततमारुरुक्षति तुलाकक्ष्यां शरय्यन्द्रमाः ।
 येषामिच्छति कम्बुरय्यसुलभामन्तेवसत्प्रडियां
 कामाक्ष्या भमतां डरन्तु भम ते डसत्विषामडुराः ॥ ५ ॥

आशासीमसु सन्ततं विद्यती नैशाकरीं व्याडियां
 काशानामभिमानभङ्गकलनाकौशल्यमाबिल्लती ।
 षशानेन विलोकिता सकुतुकं कामाक्षि ते कलमष-
 क्लेशापायकरी यकास्ति लडरी मन्दस्मितज्योतिषाम् ॥ ६ ॥

आडुढस्य समुन्नतस्तनतटीसाम्राज्यसिंहासनं

कन्दर्पस्य विभोर्जगत्प्रथप्राकट्यमुद्रानिधेः ।
यस्याश्चामरयातुरी कलयते रश्मिच्छटा यञ्चला
सा मन्दस्मितमञ्जरी भवतु नः कामाय कामाक्षि ते ॥ ७ ॥

शम्भोर्यां परिरम्भसम्भ्रमविधौ नैर्मल्यसीमानिधिः
गैर्वाणीव तरङ्गिणी कृतमृदुस्यन्दां कलिन्दात्मजाम् ।
कल्माषीकुरुते कलङ्कुसुषमां कण्ठस्थलीयुम्भिनीं
कामाक्ष्याः स्मितकन्दली भवतु नः कल्याणसन्दोहिनी ॥ ८ ॥

जैतुं डारलतामिव स्तनतटीं संजग्मुषी सन्ततं
गन्तुं निर्मलतामिव द्विगुणितं मन्ना कृपास्त्रोतसि ।
लब्धुं विस्मयनीयतामिव डरं रागाकुलं कुर्वती
मञ्जुस्ते स्मितमञ्जरी भवत्यं मन्नातु कामाक्षि मे ॥ ९ ॥

श्वेतापि प्रकटं निशाकररुचां मालिन्यमातन्वती
शीतापि स्मरपावकं पशुपतेः सन्धुक्षयन्ती सदा ।
स्वाभाव्यादधराश्रितापि नमतामुञ्चैर्दृशन्ती गतिं
कामाक्षि स्फुटमन्तरा स्फुरतु नस्त्वन्मन्दासप्रभा ॥ १० ॥

वङ्गश्रीसरसीजले तरलितभ्रूवल्लिकल्लोलिते
कालिम्ना दधती कटाक्षजनुषा माधुप्रतीं व्यापृतिम् ।
निर्निद्रामलपुण्डरीककुण्डनापाण्डित्यमाभिभ्रती
कामाक्ष्याः स्मितयातुरी मम मनः कातर्यमुन्मूलयेत् ॥ ११ ॥

नित्यं बाधितबन्धुज्ज्वमधरं मैत्रीजुषं पल्लवैः
शुद्धस्य द्विजमण्डलस्य च तिरस्कृतांरमप्याश्रिता ।
या वैमल्यवती सदैव नमतां येतः पुनीतेतरां
कामाक्ष्या वृदयं प्रसादयतु मे सा मन्दलासप्रभा ॥ १२ ॥

द्रुडयन्ती तमसे मुहुः कुमुदिनीसाहाय्यमाभिभ्रती
यान्ती यन्द्रकिशोरशोभरवपुःसौधाङ्गणो प्रेङ्गणाम् ।
ज्ञानाम्भोनिधिवीचिकां सुमनसां कूलकषां कुर्वती
कामाक्ष्याः स्मितकौमुदी डरतु मे संसारतापोदयम् ॥ १३ ॥

काश्मीरद्रवधातुकर्दमरुचा कल्माषतां बिभ्रती
डंसौधैरिव कुर्वती परिचितिं डारीकृतैर्भौज्जितैः ।
वक्षोजन्मतुषारशैलकटके संयारमातन्वती

कामाक्ष्या मृदुलस्मितद्युतिमयी भागीरथी भासते ॥ १४ ॥

कम्बोर्वशपरम्परा एव कृपासन्तानवल्लीभुवः
सम्बुल्लस्तभका एव प्रसृमरा मूर्ताः प्रसादा एव ।
वाक्प्रीयूषकणा एव त्रिपथगापर्यायभेदा एव
आजन्ते तव मन्दलासङ्किरणाः काञ्चीपुरीनाथिके ॥ १५ ॥

वक्षोजे धनसारपत्ररथनाभङ्गीसपत्न्यायिता
कण्ठे मौक्तिकडारयष्टिकिरणव्यापारमुद्रायिता ।
ओष्ठश्रीनिकुरुम्भापल्लवपुटे प्रेङ्गमत्प्रसूनायिता
कामाक्षि स्फुरतां मदीयलुट्टये त्वन्मन्दलासप्रभा ॥ १६ ॥

येषां बिन्दुरिवोपरि प्रयलितो नासाग्रमुक्तामणिः
येषां दीन एवाधिकण्ठमयते डारः करालम्भनम् ।
येषां बन्धुरिवोष्ठयोररुणिमा धत्ते स्वयं रञ्जनं
कामाक्ष्याः प्रभवन्तु ते मम शिवोल्लासाय डालाङ्कुराः ॥ १७ ॥

या जाड्याम्बुनिधिं क्षिणोति भजतां वैरायते कैरवैः
नित्यं यां नियमेन या य यतते कर्तुं त्रिणेत्रोत्सवम् ।
बिम्बं यान्द्रमसं य वञ्चयति या गर्वेण सा तादृशी
कामाक्षि स्मितमञ्जरी तव कथं ज्योत्स्नेत्यसौ कीर्त्यते ॥ १८ ॥

आरुढा रभसात्पुरः पुररिपोराश्लेषणोपक्रमे
या ते मातरुपैति दिव्यतटिनीशङ्काकरी तत्क्षणम् ।
ओष्ठौ वेपयति भ्रुवौ कुटिलयत्यानम्रयत्याननं
तां वन्दे मृदुलासपूरसुषमामेकाग्रनाथप्रिये ॥ १९ ॥

वङ्ग्रेन्दोस्तव यन्त्रिका स्मितततिर्वल्यु स्फुरन्ती सतां
स्याञ्च्येद्युक्तिमिदं यकोरमनसां कामाक्षि कौतूहलम् ।
अेतच्छित्रमलर्निशं यदधिकामेषा रुचिं गाढते
बिम्बोष्ठद्युमणिप्रभास्वपि य यद्विष्णोःकमालम्भते ॥ २० ॥

सादृश्यं कलशाम्बुधेर्वडति यत्कामाक्षि मन्दस्मितं
शोभाभोष्ठरुच्याम्ब विद्रुमभवामेतादृभिदां भ्रूमले ।
अेकस्माद्दुदितं पुरा डिल पपौ शर्वः पुराणः पुमान्
अेतन्मध्यसामुद्भवं रसयते माधुर्यरूपं रसम् ॥ २१ ॥

उत्तुङ्गस्तनकुम्भशैलकटके विस्तारिकस्तूरिका-
पत्रश्रीशुषि यञ्चलाः स्मितरुचः कामाक्षि ते कोमलाः ।
सन्ध्यादीधितिरञ्जिता षव मुहुः सान्द्राधरज्योतिषा
व्यालोलामलशारदाभ्रशकलव्यापारमातन्वते ॥ २२ ॥

क्षीरं दूरत अवे तिष्ठतु कथं वैमल्यमात्रादिदं
मातस्ते सलपाठवीथिमयतां मन्दस्मितैर्मञ्जुलैः ।
किं येयं तु भिदास्ति दौलनवशादेकं तु संजायते
कामाक्षि स्वयमर्थितं प्रणमतामन्यतु दौदुष्यते ॥ २३ ॥

कपूर्वैरभूतैर्जगज्जननि ते कामाक्षि यन्द्रतपैः
मुक्ताडारगुणैर्मृणालवल्लयैर्मुग्धस्मितश्रीरियम् ।
श्रीकाञ्चीपुरनाथिके समतया संस्तूयते सज्जनैः
तत्तादृग्भम तापशान्तिविधये किं देवि मन्दायते ॥ २४ ॥

मध्येगर्भितमञ्जुवाक्यलङ्घरीमाध्वीञ्जरीशीतला
मन्दारस्तबकायते जननि ते मन्दस्मितांशुच्छटा ।
यस्या वर्धयितुं मुहुर्विकसनं कामाक्षि कामद्रुढो
वल्लुर्वीक्षणविभ्रमव्यतिकरो वासन्तमासायते ॥ २५ ॥

बिम्बोष्ठधुतिपुञ्जरञ्जितरुचिस्त्वमन्दडासच्छटा ।
कल्याणं गिरिसार्वभौमतनये कल्लोलयत्वाशु मे ।
कुल्लन्मल्लिपिनध्रुल्लकमयी मालेव या पेशला
श्रीकाञ्चीश्वरि मारमर्दितुरुरोमध्ये मुहुर्लम्बते ॥ २६ ॥

बिभ्राणा शरदभ्रविभ्रमदशां विद्योतमानाप्यसो
कामाक्षि स्मितमञ्जरी किरति ते कारुण्यधारारसम् ।
आश्चर्यं शिशिरीकरोति जगतीश्रालोक्य यैनामलो
कामं भेलति नीलकण्ठलृद्यं कौतूहलान्दोलितम् ॥ २७ ॥

प्रेङ्गपत्रप्रौढकटाक्षकुञ्जकुण्डलरेष्यत्यञ्जगुणायितं
वक्त्रेन्दुच्छविसिन्धुवीथिनिचये हेनप्रतानायितम् ।
नैरन्तर्थाविजृम्भितस्तनतटे नैथोलपट्टायितं
कालुष्यं कबलीकरोतु मम ते कामाक्षि मन्दस्मितम् ॥ २८ ॥

पीयूषं तव मन्थरस्मितमिति व्यर्थैव सापप्रथा
कामाक्षि ध्रुवमीदृशं यद्वि भवेदेतत्कथं वा शिवे ।

मन्दारस्य कथालवं न सडते मद्गाति मन्दाडिनी-
मिन्दुं निन्दति कीर्तितेऽपि कलशीपाथोधिमीर्ष्यायते ॥ २९ ॥

विशेषां नयनोत्सवं वितनुतां विधोततां यन्द्रमा
विष्यातो मदनान्तकेन मुकुटीमध्ये य संमान्यताम् ।
आः किं जातमनेन ङाससुषमामालोक्य कामाक्षि ते
कालङ्गीमवलम्बते भलु दशां कल्पाषडीनोऽप्यसौ ॥ ३० ॥

येतः शीतलयन्तु नः पशुपतेरानन्दश्रवातवो
नम्राणां नयनाध्वसीमसु शरव्यन्द्रातपोपक्रमाः ।
संसारप्यसरोरुडाकरभलीकारे तुषारोत्तराः
कामाक्षि स्मरकीर्तिभीजनिकरास्त्वन्मन्दङासाङ्कुराः ॥ ३१ ॥

कर्भौघाप्यतमःक्याकचिकरान्कामाक्षि संयिन्तये
त्वन्मन्दस्मितरोचिषां त्रिभुवनक्षेमंकरानङ्कुरान् ।
ये वक्त्रं शिशिरश्रियो विकसितं यन्द्रातपाभोरुड-
द्वेषोद्धेषोऽप्यातुरीमिव तिरस्कर्तुं परिशुर्वते ॥ ३२ ॥

कुर्युर्नः कुलशैलराजतनये कूलकषं मङ्गलं
कुन्दस्पर्धनयुञ्ज्यवस्तव शिवे मन्दस्मितप्रक्रमाः ।
ये कामाक्षि समस्तसाक्षिनयनं सन्तोषयन्तीश्वरं
कर्पूरप्रकरा षव प्रसृमराः पुंसामसाधारणाः ॥ ३३ ॥

कम्रेण स्नपयस्व कर्भकुडनाथोरेण मारागम-
व्याप्याशिक्षणदीक्षितेन विदुषामक्षीणलक्ष्मीपुषा ।
कामाक्षि स्मितकन्दलेन कलुषरुट्टिडियायुञ्जुना
कारुण्यामृतवीथिकाविडरणप्रायुर्थधुर्येण माम् ॥ ३४ ॥

त्वन्मन्दस्मितकन्दलस्य नियतं कामाक्षि शङ्कामडे
भिम्बः कश्चन नूतनः प्रयलितो नैशाकरः शीकरः ।
किञ्च क्षीरपयोनिधिः प्रतिनिधिः स्वर्वाङ्घ्रिनीवीथिका-
भिम्बोकोऽपि विडम्ब अवे कुडना मल्लीमतल्लीरुथः ॥ ३५ ॥

दृष्ट्कर्मानिसर्गकडकशमडस्सम्पर्कतपतं मिल-
त्यङ्कुं शङ्करवल्लभे मम मनः काञ्चीपुरालङ्किये ।
अम्ब त्वन्मृदुलस्मितामृतरसे मङ्कत्वा विधूय व्यथा-
मानन्दोदयसौधशङ्कङ्गापदवीमारोडुमाकाङ्क्षति ॥ ३६ ॥

नम्राणां नगराजशेफरसुते नाकालयानां पुरः
 कामाक्षि त्वरया विपत्रशमेन कारुण्यधाराः किरन् ।
 आगच्छन्तमनुग्रहं प्रकटयन्नानन्दभीजानि ते
 नासीरे मृदुलास अवे तनुते नाथे सुधाशीतलः ॥ ३७ ॥

कामाक्षि प्रथमानविलम्बनिधिः कन्दर्पदर्पप्रसूः
 मुग्धस्ते मृदुलास अवे गिरिजे मुष्णातु मे किम्बिषम् ।
 यं द्रष्टुं विडिते करग्रह उमे शम्भुस्त्रपामीलितं
 स्वैरं कारयति स्म ताडवविनोदानन्दिना तडुना ॥ ३८ ॥

क्षुण्णं केनयिदेव धीरमनसा कुत्रापि नानाजनैः
 कर्मग्रन्थिनियन्त्रितैरसुगमं कामाक्षि सामान्यतः ।
 मुग्धैर्द्रष्टुमशक्यमेव मनसा भूढसय मे भौक्तिकं
 मार्गं दर्शयतु प्रदीप एव ते मन्दस्मितश्रीरियम् ॥ ३९ ॥

ज्योत्स्नाकान्तिभिरेव निर्मलतरं नैशाकरं मण्डलं
 उंसैरेव शरद्विलाससमये व्याकोयमम्भोरुहम् ।
 स्वच्छैरेव विकस्वरैरुडुगुणैः कामाक्षि भिम्भं द्रिवः
 पुण्यैरेव मृदुस्मितैस्तव मुष्णं पुष्पाति शोभाभरम् ॥ ४० ॥

मानग्रन्थिविधुन्तुदेन रत्नसादास्वाद्यमाने नव-
 प्रेमाडम्बरपूर्णिमाडिमकरे कामाक्षि ते तत्क्षणात् ।
 आलोक्य स्मितयन्त्रिकां पुनरिभामुन्मीलनं जग्मुर्धी
 येतः शीलयते यकोर्यरितं यन्द्रार्धयूडामणैः ॥ ४१ ॥

कामाक्षि स्मितमञ्जरीं तव भजे यस्यास्तिवषामङ्कुरा-
 नापीनस्तनपानलालसतया निशङ्कमङ्केशयः ।
 उर्ध्वं वीक्ष्य विकर्षति प्रसृमरानुद्धामया शुण्डया
 सूनूसुते भिसशङ्कयाशु कुलनादन्तावलग्रामणीः ॥ ४२ ॥

गाढाश्लेषविमर्दसम्भ्रमवशाद्दुद्धाममुक्तागुण-
 प्रालम्भे कुयकुम्भयोर्विगलिते दक्षद्विषो वक्षसि ।
 या सभ्येन पिन्द्यति प्रयुरया भासा तदीयां दशां
 सा मे ज्वेलतु कामकोटि दृष्टये सान्द्रस्मितांशुच्छटा ॥ ४३ ॥

मन्दारे तव मन्थरस्मितरुयां मात्सर्यमालोक्यते

कामाक्षि स्मरशासने य नियतो रागोदयो लक्ष्यते ।
यान्द्रीषु धृतिमञ्जरीषु य मलाद्भेषाङ्कुरो दृश्यते
शुद्धानां कथमीदृशी गिरिसुतेऽतिशुद्धा दशा कथ्यताम् ॥ ४४ ॥

पीयूषं भलु पीयते सुरजनैर्दुग्धाम्बुधिर्मथ्यते
माडेशैश्च जटाकलापनिगडैर्मन्दाकिनी नख्यते ।
शीतांशुः परिभूयते य तमसा तस्मादनेतादृशी
कामाक्षि स्मितमञ्जरी तव वयोवैदग्ध्यमुल्लङ्घते ॥ ४५ ॥

आशङ्कते तव मन्दलासलङ्करीमन्यादृशीं यन्द्रिका-
मेकाम्नेशकुटुम्बिनि प्रतिपदं यस्याः प्रभासंगमे ।
वक्षोजाम्बुरुडे न ते रथयतः कांयिदृशां कौज्मली-
मास्याम्भोरुडमम्भ किञ्च शनकैरालम्बते कुल्लताम् ॥ ४६ ॥

आस्तीर्णाधरकान्तिपल्लवयये पातं मुहुर्जग्मुषी
मारद्रोडिणि कन्दलत्स्मरशरज्वालावलीर्व्यञ्जती ।
निन्दन्ती घनसारडारवलयज्योत्स्नामृशालानि ते
कामाक्षि स्मितयातुरी विरडिणीरीतिं जगाडेतराम् ॥ ४७ ॥

सूर्यालोकविधौ विकासमधिकं यान्ती हरन्ती तम-
स्सन्दोढं नमतां निजस्मरणतो दोषाकरद्वेषिणी ।
निर्यान्ती वदनारविन्दकुडरान्निर्धूतज्ज्या नृणां
श्रीकामाक्षि तव स्मितधृतिमयी सिन्धीयते यन्द्रिका ॥ ४८ ॥

कुण्ठीकुच्युरमी कुब्जोधघटनामस्मन्मनोमाथिनीं
श्रीकामाक्षि शिवंकरास्तव शिवे श्रीमन्दलासाङ्कुराः ।
ये तन्वन्ति निरन्तरं तरुणिमस्तम्भेरमग्रामणी-
कुम्भद्वन्द्वविडम्बिनि स्तनतटे मुक्ताकुथाऽम्बरम् ॥ ४९ ॥

प्रेङ्खन्तः शरदम्बुदा एव शनैः प्रेमानिवैः प्रेरिता
मञ्जन्तो मन्दनारिकण्डसुषमासिन्धौ मुहुर्मन्थरम् ।
श्रीकामाक्षि तव स्मितांशुनिकराः श्यामायमानश्रियो
नीलाम्भोधरनैपुणीं तत एतो निर्निद्रयन्त्यञ्जसा ॥ ५० ॥

व्यापारं यतुराननैकविलुप्तौ व्याकुर्वती कुर्वती
रुद्राक्षग्रहणं मडेशि सततं वागूर्मिकल्लोविता ।
उल्लुल्लं धवलारविन्दमधरीकृत्य स्फुरन्ती सदा

श्रीकामाक्षि सरस्वती विजयते त्वन्मन्दलासप्रभा ॥ ५१ ॥

कर्पूरद्युतितस्करेण मलसा कल्माषयत्याननं
श्रीकाञ्चीपुरनाथिके पतिरिव श्रीमन्दलासोऽपि ते ।
आलिङ्गत्यतिपीवरां स्तनतटीं बिम्बाधरं युम्बति
प्रौढं रागभरं व्यनक्ति मनसो धैर्यं धुनीतेतराम् ॥ ५२ ॥

वैशद्येन य विश्रुतापडराण्कीडापटीयस्तथा
पाण्डित्येन पथेलिमेन जगतां नेत्रोत्सवोत्पादेन ।
कामाक्षि स्मितकन्दलैस्तव तुलामारोढुमुद्योगिनी
ज्योत्स्नासौ जलराशिपोषणतया दूष्यां प्रपन्ना दशाम् ॥ ५३ ॥

लावण्याम्बुजिनीमृणालवल्लयैः शृङ्गारगन्धद्विप-
ग्रामण्यः श्रुतियाभरैस्तरुणिमस्वाराजयतेजोद्भुरैः ।
आनन्दाभृतसिन्धुवीथिपृषतैरास्याब्जसंस्तव
श्रीकामाक्षि मथान मन्दसितैर्मलं मनःकल्माषम् ॥ ५४ ॥

उत्तुङ्गस्तनमण्डलीपरिचलन्माणिज्यलारश्छटा-
यञ्चश्छोणिमपुञ्जमध्यसरणिं मातः परिष्कुर्वती ।
या वैदग्ध्यमुपैति शंकरजटाकान्तास्वाटीपत-
त्स्वर्वापीपयसः स्मितद्युतिरसौ कामाक्षि ते मञ्जुला ॥ ५५ ॥

सन्नामैकजुषा जनेन सुलभं संसूययन्ती शनै-
रुत्तुङ्गस्य चिरादनुग्रहतरोरुत्पत्स्यमानं कुलम् ।
प्राथम्येन विकस्वरा कुसुमवत्प्रागल्भ्यमभ्येयुषी
कामाक्षि स्मितयातुरी तव मम क्षेमंकरि कल्पताम् ॥ ५६ ॥

धानुष्काग्रसरस्य लोलकुटिलभ्रूलेभया भिल्लतो
लीलालोकशिलीमुषं नववयस्साम्राज्यलक्ष्मीपुषः ।
जेतुं मन्मथमर्दिनं जननि ते कामाक्षि ङासः स्वयं
वल्गुर्विल्लमभ्रूतौ वितनुते सेनापतिप्रडियाम् ॥ ५७ ॥

यन्नाकम्पत कालकूटकभलीकारे युयुम्भे न यद्-
ग्लान्या यक्षुषि रुषितानलशिषे रुद्रस्य तत्तादृशम् ।
येतो यत्प्रसभं स्मरज्वरशिभिज्जवालेन लेलिख्यते
तत्कामाक्षि तव स्मितांशुकलिकाडेलालव्यं प्राभवम् ॥ ५८ ॥

सम्भिन्नेव सुपर्वलोकतटिनी वीथीयथैर्थाभुनैः
संभिन्नेव शशाङ्गुदीमिलहरी नीलैर्मडानीरदैः ।
कामाक्षि स्फुरिता तव स्मितरुचिः कालाञ्जनस्यर्धिना
कालिम्ना कयरोचिषां व्यतिकरे काञ्चिद्दशामश्रुते ॥ ५८ ॥

जानीमो जगदीश्वरप्रणयिनि त्वन्मन्डलासप्रभां
श्रीकामाक्षि सरोजिनीमभिनवामेषा यतः सर्वदा ।
आस्येन्दोरवलोकनेन पशुपतेरभ्येति सस्कुलतां
तन्द्रालुस्तदभाव येव तनुते तद्द्विपरीत्यङ्कमम् ॥ ६० ॥

यान्ती लोडितिमानमभ्रतटिनी धातुच्छटाकर्दमैः
भान्ती बालगभस्तिमालिकिरणैर्मैघावली शारदी ।
बिम्बोष्ठद्युतिपुञ्जयुम्भनकलाशोणायमानेन ते
कामाक्षि स्मितरोचिषा समदशामारोढुमाकाङ्क्षते ॥ ६१ ॥

श्रीकामाक्षि मुभेन्दुभूषणमिदं मन्दस्मितं तावकं
नेत्रानन्दकरं तथा डिमकरो गच्छेद्यथा तिग्मताम् ।
शीतं देवि तथा यथा डिमजलं सन्तापमुद्रास्पदं
श्वेतं किञ्च तथा यथा मलिनतां धत्ते य मुक्तामणिः ॥ ६२ ॥

त्वन्मन्दस्मितमञ्जरीं प्रसुमरां कामाक्षि यन्द्रातपं
सन्तः सन्ततमामनन्त्यमलता तल्लक्षणां लक्ष्यते ।
अस्माकं न धुनोति तापकमधिकं धूनोति नाभ्यन्तरं
ध्वान्तं तत्फलु दुःषिन्नो वयमिदं केनोति नो विद्महे ॥ ६३ ॥

नम्रस्य प्रणयप्ररुढकललच्छेदाय पादाब्जयोः
मन्दं यन्द्रकिशोरशोषरमणोः कामाक्षि रागोण ते ।
बन्धूकप्रसवश्रियं जितवतो बन्दीयसीं तादृशीं
बिम्बोष्ठस्य रुचिं निरस्य लसितज्योत्स्ना वयस्यायते ॥ ६४ ॥

मुक्त्वानां परिभोयनं विदधतस्तत्प्रीतिनिष्पादिनी
भूयो दूरत येव धूतमरुतस्तत्पालनं तन्वती ।
उद्भूतस्य जलान्तरादविरतं तद्दूरतां जग्मुषी
कामाक्षि स्मितमञ्जरी तव कथं कम्बोस्तुलामश्रुते ॥ ६५ ॥

श्रीकामाक्षि तव स्मितद्युतिञ्जरीवैदग्ध्यलीलायितं
पश्यन्तोऽपि निरन्तरं सुविमलमन्या जगन्माण्डले ।

लोकं ङासयितुं किमर्थमनिशं प्राकाश्यमातन्वते
मन्दाक्षं विरडय्य मङ्गलतरं मन्दाख्यन्द्राद्यः ॥ ६६ ॥

क्षीराब्धेरपि शैलराजतनये त्वन्मन्दाङ्गासस्य य
श्रीकामाक्षि वलक्षिमोदयनिधेः किञ्चिद्भिदां भ्रूमडे ।
येकस्मै पुरुषाय देवि स ददौ लक्ष्मीं कदाचित्पुरा
सर्वेभ्योऽपि ददात्यसौ तु सततं लक्ष्मीं य वागीश्वरीम् ॥ ६७ ॥

श्रीकाञ्चीपुररत्नदीपकलिके तान्येव मेनात्मजे
याकोराणि कुलानि देवि सुतरां धन्यानि मन्यामडे ।
कम्पातीरकुटुम्भयंक्रमकलायुञ्चूनि यञ्चूपुटैः
नित्यं यानि तव स्मितेन्दुमण्डसामास्वादमातन्वते ॥ ६८ ॥

शैत्यप्रक्रममाश्रितोऽपि नमतां जाड्यप्रथां धूनयन्
नैर्मल्यं परमं गतोऽपि गिरिशं रागाकुलं यारयन् ।
लीलालापपुरस्सरोऽपि सततं वाचंयमान्प्रीणयन्
कामाक्षि स्मितरोचिषां तव समुल्लासः कथं वाप्यते ॥ ६९ ॥

श्रोणीयञ्चलमेभलामुम्परितं लीलागतं मन्थरं
भ्रूवल्लीयलनं कटाक्षवलनं मन्दाक्षवीक्षायाणाम् ।
यद्वैद्यञ्च्यमुपेन मन्मथरिपुं संमोडयन्त्यञ्जसा
श्रीकामाक्षि तव स्मिताय सततं तस्मै नमसकुर्मडे ॥ ७० ॥

श्रीकामाक्षि मनोऽमन्मन्सितज्योतिष्प्ररोडे तव
स्कीतश्चेतिमसार्वभौमसरणिप्रागल्भ्यमभ्येयुषि ।
यन्द्रोऽयं युवराजतां कलयते येटीधुरं यन्द्रिका
शुद्धा सा य सुधाजरी सडयरीसाधर्म्यमालम्बते ॥ ७१ ॥

ज्योत्स्ना किं तनुते इलं तनुमतामौषड्यप्रशान्तिं विना
त्वन्मन्मन्स्मितरोचिषा तनुमतां कामाक्षि रोचिष्शुना ।
सन्तापो विनिवार्यते नववयःप्रायुर्थमङ्कूर्यते
सौन्दर्यं परिपूर्यते जगति सा कीर्तिश्च संयार्यते ॥ ७२ ॥

वैमल्यं कुमुदश्रियां छिमरुच्यः कान्त्यैव सन्धुक्ष्यते
ज्योत्स्नारोचिरपि प्रदोषसमयं प्राप्यैव सम्पद्यते ।
स्वच्छत्वं नवमौक्तिकस्य परमं संस्कारतो दृश्यते
कामाक्ष्याः स्मितदीधितेर्विशादिमा नैसर्गिको भासते ॥ ७३ ॥

प्राकाशं परमेश्वरप्राणयिनि त्वन्मन्दासम्रियः
 श्रीकामाक्षि मम क्षिणोतु ममतावैयक्षाणीमक्षयाम् ।
 यद्भीत्येव निलीयते छिमकरो मेघोदरे शुक्तिका-
 गर्भे मौक्तिकमाण्डवी य सरसीमध्ये मृणाली य सा ॥ ७४ ॥

उेरम्भे य गुडे उर्षभरितं वात्सल्यमङ्कुरयत्
 मारद्रोडिणि पूरुषे सडभुवं प्रेमाङ्कुरे व्यञ्जयत् ।
 आनम्रेषु जनेषु पूर्णकरुणावैद्यमुत्तालयत्
 कामाक्षि स्मितमञ्जसा तव कथंकारे मया कथ्यते ॥ ७५ ॥

संक्षुब्धद्विजराजकोऽप्यविरतं कुर्वन्दिशैः संगमं
 वाणीपद्मतिदूरगोऽपि सततं तत्साडयर्थं वडन् ।
 अश्रान्तं पशुदुर्लभोऽपि कलयन्त्यौ पशूनां रतिं
 श्रीकामाक्षि तव स्मितामृतरसरयन्दो मयि स्पन्दताम् ॥ ७६ ॥

श्रीकामाक्षि मडेश्वरे निरुपमप्रेमाङ्कुरप्रकममं
 नित्यं यः प्रकटीकरोति सडजामुन्निद्रयन्माधुरीम् ।
 तत्तादृक्तव मन्दासासमडिमा मातः कथं मानितां
 तन्मूर्धां सुरनिम्नगां य कलिकाभिन्दोश्च तां निन्दति ॥ ७७ ॥

ये माधुर्यविलारमण्टपभुवो ये शैत्यमुद्राकरा
 ये वैशद्यदशाविशेषसुभगास्ते मन्दासाङ्कुराः ।
 कामाक्ष्याः सडजं गुणत्रयमिदं पर्यायतः कुर्वतां
 वाणीगुम्हनडम्भरे य लृदये कीर्तिप्ररोडे य मे ॥ ७८ ॥

कामाक्ष्या मृदुलस्मितांशुनिकरा दक्षान्तके वीक्षणे
 मन्दाक्षग्रडिला छिमद्युतिमयूष्माक्षेपदीक्षाङ्कुराः ।
 दक्ष्यं पक्षमलयन्तु माक्षिकगुडद्राक्षाभवं वाक्षु मे
 सूक्ष्मं मोक्षपथं निरीक्षितुमपि प्रक्षालयेयुर्मनः ॥ ७९ ॥

जत्या शीतशीतलानि मधुराण्येतानि पूतानि ते
 गाङ्गानीव पयांसि देवि पटलान्यल्पस्मितज्योतिषाम् ।
 अेनःपडुपरम्पराभलिनितामेकाग्रनाथप्रिये
 प्रज्ञानात्सुतरां मदीयधिषणां प्रक्षालयन्तु क्षणात् ॥ ८० ॥

अश्रान्तं परतन्त्रितः पशुपतिस्त्वन्मन्दासाङ्कुरैः

શ્રીકામાક્ષિ તદીયવર્ણસમતાસઙ્ગેન શઙ્કામહે ।
 ઇન્દુ નાકધુનીં ચ શેખરયતે માલાં ચ ધત્તે નવૈઃ
 વૈકુણ્ઠૈરવકુણ્ઠનં ચ કુરુતે ધૂલીચયૈર્ભાસ્મનૈઃ ॥ ૮૧ ॥

શ્રીકાઞ્ચીપુરદેવતે મૃદુવચસ્સૌરભ્યમુદ્રાસ્પદં
 પ્રૌઢપ્રેમલતાનવીનકુસુમં મન્દસ્મિતં તાવકમ્ ।
 મન્દં કન્દલતિ પ્રિયસ્ય વદનાલોકે સમાભાષણે
 શ્વક્ષણે કુઞ્જલતિ પ્રરૂઢપુલકે ચાશ્વોષણે કુલ્લતિ ॥ ૮૨ ॥

કિં ત્રૈસ્રોતસમમ્બિન્દે પરિણાતં સ્રોતશ્ચતુર્થં નવં
 પીયૂષસ્ય સમસ્તતાપહરણં કિંવા દ્વિતીયં વપુઃ ।
 કિંસ્વિત્વન્નિકટં ગતં મધુરિમાભ્યાસાય ગલ્યં પયઃ
 શ્રીકાઞ્ચીપુરનાયકપ્રિયતમે મન્દસ્મિતં તાવકમ્ ॥ ૮૩ ॥

ભૂષા વક્રનસરોરુહસ્ય સહજા વાચાં સખી શાશ્વતી
 નીવી વિભ્રમસન્તતેઃ પશુપતેઃ સૌધી દૃશાં પારણા ।
 જીવાતુર્મદનશ્રિયઃ શશિરુચેરુચ્યાટની દેવતા
 શ્રીકામાક્ષિ ગિરામભૂમિમયતે હાસપ્રભામઞ્જરી ॥ ૮૪ ॥

સૂતિઃ શ્વેતિમકન્દલસ્ય વસતિઃ શૃંગારસારશ્રિયઃ
 પૂર્તિઃ સૂક્તિઞ્જરીરસસ્ય લહરી કારુણ્યપાથોનિધેઃ ।
 વાટી કાયન કૌસુમી મધુરિમસ્વારાજ્યલક્ષ્યાસ્તવ
 શ્રીકામાક્ષિ મમાસ્તુ મઙ્ગલકરી હાસપ્રભાચાતુરી ॥ ૮૫ ॥

જન્તૂનાં જનિદુઃખમૃત્યુલહરીસન્તાપનં કૃન્તતઃ
 પ્રૌઢાનુગ્રહપૂર્ણશીતલરુચો નિત્યોદયં બિભ્રતઃ ।
 શ્રીકામાક્ષિ વિસૃત્વરા ઇવ કરા હાસાહુરાસ્તે હઠા-
 દાલોકેન નિહન્ચુરન્ધતમસસ્તોમસ્ય મે સન્તતિમ્ ॥ ૮૬ ॥

ઉત્તુઙ્ગસ્તનમણ્ડલસ્ય વિલસલ્લાવણ્યલીલાનટી-
 રઙ્ગસ્ય સ્ફુટમૂર્ધ્વસીમનિ મુહુઃ પ્રાકાશ્યમભ્યેયુષી ।
 શ્રીકામાક્ષિ તવ સ્મિતધુતિતિભિમ્બોષ્ટકાન્ત્યહુરૈઃ
 ચિત્રાં વિદ્રુમમુદ્રિતાં વિતનુતે મૌકર્તીં વિતાનશ્રિયમ્ ॥ ૮૭ ॥

સ્વાભાવ્યાત્તવ વક્રનમેવ લલિતં સન્તોષસમ્પાદનં
 શમ્ભોઃ કિં પુનરઞ્ચિતસ્મિતરુચઃ પાણ્ડિત્યપાત્રીકૃતમ્ ।
 અમ્ભોજં સ્વત એવ સર્વજગતાં ચક્ષુઃપ્રિયમ્ભાવુકં

कामाक्षि स्फुरिते शरद्विकसिते कीदृग्विधं ब्राजते ॥ ८८ ॥

पुम्भिर्निर्मलमानसौर्विदधते मैत्रीं दृढं निर्मलां
लब्ध्वा कर्मलयं यं निर्मलतरां कीर्तिं लभन्तेतराम् ।
सूक्तिं पक्ष्मलयन्ति निर्मलतमां यत्तावकाः सेवकाः
तत्कामाक्षि तव स्मितस्य कलया नैर्मल्यसीमानिधेः ॥ ८९ ॥

आकर्षन्नयनानि नाकिसदसां शैत्येन संस्तम्भय-
न्निन्दुं किञ्च विमोहयन्पशुपतिं विश्वातिमुख्याटयन् ।
खिसत्संसृतिऽम्भरं तव शिवे ङासाह्वयो मान्त्रिकः
श्रीकामाक्षि मदीयमानसतमोविद्वेषणो येष्टताम् ॥ ९० ॥

क्षेपीयः क्षपयन्तु कल्मषभयान्यस्माकमल्पस्मित-
ज्योतिर्मण्डलयंकमास्तव शिवे कामाक्षि रोचिषण्वः ।
पीडाकर्मठकर्मधर्मसमयव्यापारतापानल-
श्रीपाता नवर्षवर्षणसुधास्रोतस्विनीशीकराः ॥ ९१ ॥

श्रीकामाक्षि तव स्मितैन्दवमण्डःपूरै परिभ्रूजति
प्रौढां वारिधियातुरीं कलयते भक्तात्मनां प्रातिभम् ।
दौर्गत्यप्रसारास्तमःपटलिकासाधर्म्यमाभिभ्रते
सर्वं कैरवसाडय्यर्पणदवीरीतिं विधत्ते परम् ॥ ९२ ॥

मन्दारादिषु मन्मथारिमल्लिषि प्राकाशयरीतिं निजं
काद्याचित्ततया विशङ्क्य बहुशो वैशद्यमुद्रागुणः ।
सातत्येन तव स्मिते वितनुते स्वैरासनावासनाम् ॥ ९३ ॥

धन्धाने भववीतिखेत्रनिवडे कर्मोद्ययण्डानिल-
प्रौढिम्ना बहुलीकृते निपतितं सन्तापयिन्ताकुलम् ।
मातर्मा परिषिञ्च्य किञ्चिदमलैः पीयूषवर्षैरिव
श्रीकामाक्षि तव स्मितद्युतिकणैः शैशिर्यलीलाकरैः ॥ ९४ ॥

भाषाया रसनाग्रभेलनजुषः शङ्कारमुद्रासम्पी-
लीलाजातरतेः सुप्तेन नियमस्नानाय मेनात्मजे ।
श्रीकामाक्षि सुधामयीव शिशिरा स्रोतस्विनी तावकी
गाढानन्दतरङ्गिता विजयते ङासप्रभायातुरी ॥ ९५ ॥

सन्तापं विरलीकरोतु सकलं कामाक्षि मथ्येतना

मज्जन्ती मधुरस्मितामरधुनीकल्लोलजालेषु ते ।
 नैरन्तर्यमुपेत्य मन्मथमरुल्लोलेषु येषु स्फुटं
 प्रेमेन्दुः प्रतिबिम्बितो वितनुते कौतूहलं धूर्जटेः ॥ ८६ ॥

येतःक्षीरपयोधिमन्थरथलद्रागाभ्यमन्थायल-
 क्षोभव्यापृतिसम्भवां जननि ते मन्दस्मितश्रीसुधाम् ।
 स्वादंस्वादमुदीतकौतुकरसा नेत्रत्रयी शांकरि
 श्रीकामाक्षि निरन्तरं परिणमत्यानन्दवीथीमयी ॥ ८७ ॥

आलोकं तव पञ्चसायकरिपोरुद्धामकौतूहल-
 प्रेङ्गभन्मारुतघट्टनप्रयलितादानन्ददुग्धाम्बुधेः ।
 काञ्चिद्गीयिरुद्व्यति प्रतिनवा संवित्प्ररोडात्मिका
 तां कामाक्षि कवीश्वराः स्मितमिति व्याडुर्वते सर्वदा ॥ ८८ ॥

सूक्तिः शीलयते किमद्रितनये मन्दस्मितात्ते मुहुः
 माधुर्यागमसम्प्रदायमथवा सूक्तेर्नु मन्दस्मितम् ।
 इत्थं कामपि गाढते मम मनः सन्देहमार्गभ्रमिं
 श्रीकामाक्षि न पारमार्थ्यसरणिस्फूर्तीं निधत्ते पदम् ॥ ८९ ॥

कीडालोलकृपासरोरुडमुष्पीसौधाङ्गाणोभ्यः कवि-
 श्रेणीवाक्परिपाटिकाभृतञ्जरीसूतीगृडेभ्यः शिवे ।
 निर्वाण्डुरसार्वभौमपदवीसिंहासनेभ्यस्तव
 श्रीकामाक्षि मनोहासितसितज्योतिष्कणोभ्यो नमः ॥ ९० ॥

आर्यामेव विभाषयन्मनसि यः पादारविन्दं पुरः
 पश्यन्नारभते स्तुतिं स नियतं लब्ध्वा कटाक्षच्छविम् ।
 कामाक्ष्या मृदुलस्मितांशुलडरीज्योत्स्नावयस्थान्विताम्
 आरोढत्यपवर्गसौधवललीमानन्दवीथीमयीम् ॥ ९०१ ॥

मन्दस्मितशतकं सम्पूर्णां ॥

श्री मूकपञ्चशती सम्पूर्णा ॥

॥ ॐ तत् सत् ॥

Encoded and proofread by Sridhar Seshagiri sridhar.seshagiri at gmail.com

——
shrImUkapa nchashatI

pdf was typeset on June 29, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

